

Europeiska unionens officiella tidning

C 30

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextionde årgången

30 januari 2017

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2017/C 030/01	Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i>	1
---------------	--	---

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2017/C 030/02	Mål C-673/13 P: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 23 november 2016 – Europeiska kommissionen mot Stichting Greenpeace Nederland, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Överklagande — Tillgång till institutionernas handlingar — Förordning (EG) nr 1049/2001 — Miljö — Århuskonventionen — Förordning (EG) nr 1367/2006 — Artikel 6.1 — Risk för att en fysisk eller juridisk persons affärsintressen undergrävs — Begreppet "information ... [som] rör miljöutsläpp" — Handlingar i ett ärende som rör godkännande av ett verksamt ämne som ingår i växtskyddsmedel — Det verksamma ämnet glyfosat)	2
2017/C 030/03	Mål C-442/14: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 23 november 2016 (begäran om förhandsavgörande från College van Beroep voor het Bedrijfsleven – Nederländerna) – Bayer CropScience SA-NV, Stichting De Bijenstichting mot College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden (Begäran om förhandsavgörande — Miljö — Århuskonventionen — Direktiv 2003/4/EG — Artikel 4.2 — Allmänhetens tillgång till information — Begreppet "uppgifter om utsläpp i miljön" — Direktiv 91/414/EEG — Direktiv 98/8/EG — Förordning (EG) nr 1107/2009 — Utsläppande av växtskyddsmedel och biocidprodukter på marknaden — Sekretess — Skydd av industriella och kommersiella intressen)	3

SV

2017/C 030/04	Mål C-461/14: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 24 november 2016 – Europeiska kommissionen mot Konungariket Spanien (Fördragsbrott — Direktiv 2009/147/EG — Bevarande av vilda fåglar — Särskilda skyddsområden — Direktiv 85/337/EEG — Bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt — Direktiv 92/43/EEG — Bevarande av livsmiljöer)	4
2017/C 030/05	Mål C-464/14: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 24 november 2016 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Tributário de Lisboa – Portugal) – SECIL – Companhia Geral de Cal e Cimento SA mot Fazenda Pública (Begäran om förhandsavgörande — Fri rörlighet för kapital — Artiklarna 63–65 FEUF — Associeringsavtalet mellan EG och Tunisien — Artiklarna 31, 34 och 89 — Associeringsavtalet mellan EG och Libanon — Artiklarna 31, 33 och 85 — Inkomstskatt för juridiska personer — Utdelning som erhålls från ett bolag som är etablerat i medlemsstaten för det mottagande bolaget — Utdelning som erhålls från ett bolag som är etablerat i ett tredjeland som är part i associeringsavtalet — Skillnad i behandling — Restriktion — Motivering — Effektiv skattekontroll — Möjligheten att åberopa artikel 64 FEUF i samband med associeringsavtalen mellan EG och Tunisien respektive mellan EG och Libanon)	5
2017/C 030/06	Mål C-177/15: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 23 november 2016 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichtshof – Tyskland) – Nelsons GmbH mot Ayonnax Nutripharm GmbH, Bachblütentreff Ltd (Begäran om förhandsavgörande — Information till och skydd av konsumenter — Förordning (EG) nr 1924/2006 — Näringspåståenden och hälsopåståenden om livsmedel — Övergångsåtgärder — Artikel 28.2 — Produkter med varumärken eller märkesnamn som fanns före den 1 januari 2005 — Preparat baserade på ”Bach-blommor” — EU-varumärket RESCUE — Produkter som före den 1 januari 2005 saluförts som läkemedel och efter detta datum som livsmedel)	7
2017/C 030/07	Mål C-314/15: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 23 november 2016 – Europeiska kommissionen mot Republiken Frankrike (Fördragsbrott — Direktiv 91/271/EEG — Rening av avloppsvatten från tätbebyggelse — Artikel 4.1 och 4.3 — Sekundär rening eller motsvarande rening)	8
2017/C 030/08	Mål C-395/15: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 1 december 2016 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de lo Social nº 33 de Barcelona – Spanien) – Mohamed Daoudi mot Bootes Plus SL, Fondo de Garantía Salarial, Ministerio Fiscal (Begäran om förhandsavgörande — Socialpolitik — Direktiv 2000/78/EG — Likabehandling i arbetslivet — Artiklarna 1–3 — Förbud mot diskriminering på grund av funktionshinder — Fråga om det föreligger ett ”funktionshinder” — Begreppet ”varaktiga” fysiska, psykiska, intellektuella eller sensoriska funktionsnedsättningar — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artiklarna 3, 15, 21, 30, 31, 34 och 35 — Uppsägning av en arbetstagare som är tillfälligt arbetsoförmögen, i den mening som avses i nationell rätt, på obestämd tid)	9
2017/C 030/09	Förenade målen C-408/15 P och C-409/15 P: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 24 november 2016 – Ackermann Saatzucht GmbH & Co.KG m.fl. (C-408/15 P), ABZ Aardbeien Uit Zaad Holding BV m.fl. (C-409/15 P) mot Europaparlamentet, Europeiska unionens råd (Överklagande — Talan om ogiltigförklaring — Artikel 263 fjärde stycket FEUF — Rätt att väcka talan — Talerätt — Rättsakt som berör fysiska eller juridiska personer personligen på grund av ”vissa för dem utmärkande egenskaper” — Förordning (EU) nr 511/2014 — Åtgärder för användarnas efterlevnad i Nagoyaprotokollet om tillträde till och rimlig och rättvis fördelning av vinster från utnyttjande av genetiska resurser i unionen — Förordning (EG) nr 2100/94 — Begränsning av rättsverkningarna av gemenskapens växtförädlarrätt — Undantag för förädlare)	10
2017/C 030/10	Mål C-443/15: Domstolens dom (första avdelningen) av den 24 november 2016 (begäran om förhandsavgörande från The Labour Court, Irland – Irland) – David L. Parris mot Trinity College Dublin m.fl. (Begäran om förhandsavgörande — Likabehandling i arbetslivet — Direktiv 2000/78/EG — Artikel 2 — Förbud mot diskriminering på grund av sexuell läggning och ålder — Nationell pensionsplan — Utbetalning av en efterlevandeförmån till den registrerade partnern — Villkor — Partnerskapet ska ha ingåtts innan medlemmen i nämnda plan fyllde 60 år — Registrerat partnerskap — Kunde ej ingås i den berörda medlemsstaten före år 2010 — Fast förhållande föreligger — Artikel 6.2 — Befogad särbehandling på grund av ålder)	11

2017/C 030/11	Mål C-454/15: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 24 november 2016 (begäran om förhandsavgörande från Hessisches Landesarbeitsgericht – Tyskland) – Jürgen Webb-Sämann mot Christopher Seagon (i egenskap av konkursförvaltare i Baumarkt Praktiker DIY GmbH:s konkurs) (Begäran om förhandsavgörande — Socialpolitik — Direktiv 2008/94/EG — Artikel 8 — Skydd av arbetstagare vid arbetsgivarens insolvens — Bestämmelser om social trygghet — Tillämpningsområde — Åtgärder som är nödvändiga för att skydda arbetstagares omedelbara eller framtida rättigheter enligt ett kompletterande pensionssystem — Skyldighet att föreskriva en rätt att få obetalda pensionsavgifter separerade från konkursboet — Föreligger inte)	12
2017/C 030/12	Mål C-486/15 P: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 30 november 2016 – Europeiska kommissionen mot Republiken Frankrike, Orange, Förbundsrepubliken Tyskland (Överklagande — Statligt stöd — Finansiella åtgärder till förmån för France Télécom — Erbjudande om aktieägartillskott — Offentliga uttalanden av företrädare för franska staten — Beslut i vilket stödet förklaras oförenligt med den gemensamma marknaden — Begreppet stöd — Begreppet ekonomisk fördel — Kriteriet avseende en rationell privat investerare — Tribunalens motiveringsskyldighet — Domstolsprövningens gränser — Missuppfattning av det omtvistade beslutet)	12
2017/C 030/13	Mål C-642/15 P: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 1 december 2016 – Toni Klement mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO), Bullerjan GmbH (Överklagande — Förordning (EG) nr 207/2009 — EU-varumärke — Tredimensionellt varumärke som återger formen av en ugn — Artikel 15.1 a — Ansökan om upphävande av ett EU-varumärke — Artikel 15.1 andra stycket a — Verkligt bruk av varumärket — Avslag på ansökan om ogiltighetsförklaring)	13
2017/C 030/14	Mål C-645/15: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 24 november 2016 (begäran om förhandsavgörande från Bayerischer Verwaltungsgerichtshof – Tyskland) – Bund Naturschutz in Bayern e.V., Harald Wilde mot Freistaat Bayern (Begäran om förhandsavgörande — Miljö — Bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt — Direktiv 2011/92/EU — Projekt som är föremål för bedömning — Punkt 7 i bilaga I — Europeiska överenskommelsen om trafik på internationella huvudvägar — Breddning av en väg med fyra körfält på en längd av minst 10 km) . .	13
2017/C 030/15	Mål C-662/15: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 24 november 2016 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Düsseldorf – Tyskland) – Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG mot BIOS Medical Services GmbH, tidigare BIOS Naturprodukte GmbH (Begäran om förhandsavgörande — Tillnärmning av lagstiftning — Direktiv 93/42/EEG — Medicintekniska produkter — Produkter i klass I (kirurgiska förband) som tillverkaren låtit bli föremål för en överensstämmelsebedömning — Parallellimport — Uppgifter om importören har lagts till på etiketten — Kompletterande förfarande för överensstämmelsebedömning)	14
2017/C 030/16	Mål C-152/16: Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 1 december 2016 – Europeiska kommissionen mot Storhertigdömet Luxemburg (Fördragsbrott — Förordning (EG) nr 1071/2009 — Regler beträffande de villkor som ska uppfyllas av personer som bedriver yrkesmässig trafik — Artikel 16.1 och 16.5 — Nationellt elektroniskt register över vägtransportföretag — Registret är inte sammankopplat med de andra medlemsstaternas nationella elektroniska register)	15
2017/C 030/17	Mål C-520/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 5 oktober 2016 – Andrea Witzel, Jannis Witzel, Jazz Witzel mot Germanwings GmbH	15
2017/C 030/18	Mål C-521/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 5 oktober 2016 – Ralf-Achim Vetter, Susanne Glang-Vetter, Anna Louisa Vetter, Carolin Marie Vetter mot Germanwings GmbH	16

2017/C 030/19	Mål C-529/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgericht München (Tyskland) den 17 oktober 2016 – Hamamatsu Photonics Deutschland GmbH mot Hauptzollamt München	17
2017/C 030/20	Mål C-538/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Frankfurt am Main (Tyskland) den 25 oktober 2016 – Kevin Joseph Devine mot Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA .	17
2017/C 030/21	Mål C-539/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Frankfurt am Main (Tyskland) den 25 oktober 2016 – Richard Rodriguez Serin mot HOP!-Regional	18
2017/C 030/22	Mål C-548/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour d'appel de Mons (Belgien) den 28 oktober 2016 – État belge mot Biologie Dr Antoine SPRL	18
2017/C 030/23	Mål C-549/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Commissione tributaria di Secondo Grado di Bolzano (Italien) den 31 oktober 2016 – Agenzia delle Entrate – Direzione provinciale Ufficio controlli di Bolzano mot Palais Kaiserchron Srl	19
2017/C 030/24	Mål C-551/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Centrale Raad van Beroep (Nederländerna) den 31 oktober 2016 – J. Klein Schiphorst mot Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekering	20
2017/C 030/25	Mål C-558/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Kammergericht Berlin (Tyskland) den 3 november 2016 – Doris Margret Lisette Mahnkopf	20
2017/C 030/26	Mål C-574/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spanien) den 14 november 2016 – Grupo Norte Facility S.A. mot Angel Manuel Moreira Gómez . .	21
2017/C 030/27	Mål C-586/16 P: Överklagande ingett den 17 november 2016 av Sun Pharmaceutical Industries Ltd, tidigare Ranbaxy Laboratories Ltd, Ranbaxy (UK) Ltd, av den dom som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 8 september 2016 i mål T-460/13, Sun Pharmaceutical Industries Ltd, formerly Ranbaxy Laboratories Ltd, Ranbaxy (UK) Ltd mot Europeiska kommissionen	22
2017/C 030/28	Mål C-588/16 P: Överklagande ingett den 18 november 2016 av Generics (UK) Ltd av den dom som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 8 september 2016 i mål T-469/13, Generics (UK) mot kommissionen	23
2017/C 030/29	Mål C-590/16: Talan väckt den 21 november 2016 – Europeiska kommissionen mot Republiken Grekland	24
2017/C 030/30	Mål C-591/16 P: Överklagande ingett den 18 november 2016 av H. Lundbeck A/S, Lundbeck Ltd av den dom som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 8 september i mål T-472/13, H. Lundbeck A/S, Lundbeck Ltd mot Europeiska kommissionen	25
2017/C 030/31	Mål C-598/16 P: Överklagande ingett den 23 november 2016 av Viktor Fedorovych Yanukovych av den dom som tribunalen (nionde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 15 september 2016 i mål T-346/14: Yanukovych mot rådet	26
2017/C 030/32	Mål C-599/16 P: Överklagande ingett den 23 november 2016 av Oleksandr Viktorovych Yanukovych av den dom som tribunalen (nionde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 15 september 2016 i mål T-348/14, Yanukovych mot rådet	27
2017/C 030/33	Mål C-600/16 P: Överklagande ingett den 24 november 2016 av National Iranian Tanker Company av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 14 september 2016 i mål T-207/15: National Iranian Tanker Company mot Europeiska unionens råd	28

2017/C 030/34	Mål C-601/16 P: Överklagande ingett den 24 november 2016 av Arrow Group ApS, Arrow Generics Ltd av den dom som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 8 september 2016 i mål T-467/13, Arrow Group ApS, Arrow Generics Ltd mot Europeiska kommissionen	29
2017/C 030/35	Mål C-602/16 P: Överklagande ingett den 24 november 2016 av Europeiska unionens råd av den dom som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 15 september 2016 i mål T-111/14, Unitec Bio mot rådet	31
2017/C 030/36	Mål C-603/16 P: Överklagande ingett den 24 november 2016 av Europeiska unionens råd av den dom som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 15 september 2016 i mål T-139/14: PT Wilmar Bioenergi Indonesia och PT Wilmar Nabati Indonesia mot rådet	32
2017/C 030/37	Mål C-604/16 P: Överklagande ingett den 24 november 2016 av Europeiska unionens råd av den dom som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 15 september 2016 i mål T-121/14, PT Pelita Agung Agrindustri mot rådet	33
2017/C 030/38	Mål C-605/16 P: Överklagande ingett den 24 november 2016 av Europeiska unionens råd av den dom som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 15 september 2016 i mål T-120/14: PT Ciliandra Perkasa mot rådet	34
2017/C 030/39	Mål C-606/16 P: Överklagande ingett den 24 november 2016 av Europeiska unionens råd av den dom som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 15 september 2016 i mål T-80/14, PT Musim Mas mot rådet	35
2017/C 030/40	Mål C-607/16 P: Överklagande ingett den 24 november 2016 av Europeiska unionens råd av den dom som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 15 september 2016 i målen T-112/14–T-116/14 och T-119/14, Molinos Río de la Plata m.fl. mot rådet	36
2017/C 030/41	Mål C-608/16 P: Överklagande ingett den 24 november 2016 av Europeiska unionens råd av den dom som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 15 september 2016 i mål T-117/14, Cargill mot rådet	37
2017/C 030/42	Mål C-609/16 P: Överklagande ingett den 24 november 2016 av Europeiska unionens råd av den dom som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 15 september i mål T-118/14: LDC Argentina mot rådet	38
2017/C 030/43	Mål C-611/16 P: Överklagande ingett den 25 november 2016 av Xellia Pharmaceuticals ApS, Alpharma, LLC, tidigare Zoetis Products LLC, av den dom som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 8 september 2016 i mål T-471/13: Xellia Pharmaceuticals ApS, Alpharma mot Europeiska kommissionen	39
2017/C 030/44	Mål C-614/16 P: Överklagande ingett den 28 november 2016 av Merck KGaA av den dom som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 8 september 2016 i mål T-470/13, Merck KGaA mot Europeiska kommissionen	40

Tribunalen

2017/C 030/45	Mål T-248/13: Tribunalens dom av den 13 december 2016 – Al-Ghabra mot kommissionen (Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Restriktiva åtgärder mot vissa med Usama bin Ladin, nätverket al-Qaida och talibanerna associerade personer och enheter — Förordning (EG) nr 881/2002 — Frysning av penningmedel och ekonomiska tillgångar tillhörande en person som finns upptagen i en förteckning som upprättats av ett FN-organ — Upptagande av denna person i förteckningen i bilaga I till förordning (EG) nr 881/2002 — Talan om ogiltigförklaring — Rimlig frist — Skyldighet att kontrollera och motivera att det finns grund för de åberopade skälen)	42
---------------	--	----

2017/C 030/46	Mål T-764/14: Tribunalens dom av den 13 december 2016 – European Dynamics Luxembourg och Evropaiki Dynamiki mot kommissionen (Offentlig upphandling av tjänster — Anbudsförfarande — Tekniskt bistånd, utveckling och genomförande av ett tulltransiteringssystem för Asean (ACTS) — En anbudsgivares anbud förkastas — Tilldelning av kontraktet till en annan anbudsgivare — Urvalskriterier — Tilldelningskriterier — Motiveringsskyldighet — Uppenbart oriktig bedömning — Likabehandling — Öppenhet)	43
2017/C 030/47	Mål T-95/15: Tribunalens dom av den 13 december 2016 – Printeos m.fl. mot kommissionen (Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Europeiska marknaden för standardkuvert enligt katalog och specialtryckta kuvert — Beslut i vilket det konstateras en överträdelse av artikel 101 FEUF — Samordning av försäljningspriserna och uppdelning av kunderna — Förlikningsförfarande — Böter — Grundbelopp — Anpassning i särskilda fall — Tak motsvarande 10 procent av sammanlagd omsättning — Artikel 23.2 i förordning (EG) nr 1/2003 — Motiveringsskyldighet — Likabehandling)	43
2017/C 030/48	Mål T-397/15: Tribunalens dom av den 14 december 2016 – PAL Bullermann mot EUIPO – Symaga (PAL) (EU-varumärke — Upphävandeförfarande — EU-figurmärket PAL — Partiellt upphävande — Verkligt bruk av varumärket — Artikel 15.1 a och artikel 51.1 a i förordning (EG) nr 207/2009 — Form som skiljer sig från det registrerade varumärket — Regel 22.3 och 22.4 i förordning (EG) nr 2868/95)	44
2017/C 030/49	Mål T-548/15: Tribunalens dom av den 13 december 2016 – Guiral Broto mot EUIPO – Gastro & Soul (Café del Sol) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket Café del Sol — Det äldre nationella figurmärket Café del Sol — Underlåtelse att inkomma med bevisning på det språk som används i invändningsförfarandet — Artiklarna 75 och 76 i förordning (EG) nr 207/2009 — Reglerna 19 och 20 i förordning (EG) nr 2868/95 — Rätten till försvar)	45
2017/C 030/50	Mål T-549/15: Tribunalens dom av den 13 december 2016 – Guiral Broto mot EUIPO – Gastro & Soul (CAFE DEL SOL) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket Café del Sol — Det äldre nationella figurmärket Café del Sol — Underlåtelse att inkomma med bevisning på det språk som används i invändningsförfarandet — Artiklarna 75 och 76 i förordning (EG) nr 207/2009 — Reglerna 19 och 20 i förordning (EG) nr 2868/95 — Rätten till försvar)	45
2017/C 030/51	Mål T-744/15: Tribunalens dom av den 13 december 2016 – Puro Italian Style mot EUIPO (smartline) (EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket smartline — Absolut registreringshinder — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 207/2009) .	46
2017/C 030/52	Mål T-745/15: Tribunalens dom av den 14 december 2016 – Scorpio Poland mot EUIPO – Eckes-Granini Group (YO!) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket YO! — Det äldre nationella ordmärket YO — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)	46
2017/C 030/53	Mål T-24/16: Tribunalens dom av den 13 december 2016 – Sovena Portugal – Consumer Goods mot EUIPO – Mueloliva (FONTOLIVA) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Internationell registrering som designerar Europeiska unionen — Ordmärket FONTOLIVA — Det äldre nationella ordmärket FUENOLIVA — Relativt registreringshinder — Huruvida registreringen av det äldre varumärket är giltig — Nya omständigheter och bevis har åberopats vid tribunalen — Verkligt bruk av det äldre varumärket — Behörighet att ändra ett beslut — Artiklarna 8.1 b, 42.2, 42.3, 65 och 76 i förordning (EG) nr 207/2009)	47

2017/C 030/54	Mål T-58/16: Tribunalens dom av den 13 december 2016 – Apax Partners mot EUIPO – Apax Partners Midmarket (APAX) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket APAX — Det äldre internationella ordmärket APAX — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Varu- eller tjänsteslagslikhet — Artikel 8.1 a och b i förordning (EG) nr 207/2009)	48
2017/C 030/55	Mål T-154/16: Tribunalens dom av den 14 december 2016 – Grid applications mot EUIPO (APlan) (EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket APlan — Absolut registreringshinder — Beskrivande karaktär — Artikel 7.1 c i förordning (EG) nr 207/2009)	48
2017/C 030/56	Mål T-809/16: Talan väckt den 18 november 2016 – Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank mot Gemensamma resolutionsnämnden	49
2017/C 030/57	Mål T-811/16: Talan väckt den 18 november 2016 – Di Bernardo mot kommissionen	49
2017/C 030/58	Mål T-813/16: Talan väckt den 21 november 2016 – Abes mot kommissionen	50
2017/C 030/59	Mål T-818/16: Talan väckt den 22 november 2016 – Netflix International och Netflix mot kommissionen	51
2017/C 030/60	Mål T-832/16: Talan väckt den 25 november 2016 – Celio International mot kommissionen	52
2017/C 030/61	Mål T-835/16: Talan väckt den 28 november 2016 – Louvers Belgium mot kommissionen	53
2017/C 030/62	Mål T-836/16: Talan väckt den 30 november 2016 – Polen mot kommissionen	54
2017/C 030/63	Mål T-841/16: Talan väckt den 24 november 2016 – Alex mot kommissionen	55
2017/C 030/64	Mål T-855/16: Talan väckt den 7 december 2016 – Fertisac mot Echa	56
2017/C 030/65	Mål T-865/16: Talan väckt den 7 december 2016 – Fútbol Club Barcelona mot kommissionen	57
2017/C 030/66	Mål T-868/16: Talan väckt den 11 december 2016 – QI m.fl. mot kommissionen och ECB	58
2017/C 030/67	Mål T-872/16: Överklagande ingett den 9 december 2016 – repowermap mot EUIPO – Repower (REPOWER)	58

IV

*(Upplysningar)*UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*
(2017/C 030/01)**Senaste offentliggörandet**

EUT C 22, 23.1.2017

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 14, 16.1.2017

EUT C 6, 9.1.2017

EUT C 475, 19.12.2016

EUT C 462, 12.12.2016

EUT C 454, 5.12.2016

EUT C 441, 28.11.2016

Dessa texter är tillgängliga på
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 23 november 2016 – Europeiska kommissionen mot Stichting Greenpeace Nederland, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)

(Mål C-673/13 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Tillgång till institutionernas handlingar — Förordning (EG) nr 1049/2001 — Miljö — Århuskonventionen — Förordning (EG) nr 1367/2006 — Artikel 6.1 — Risk för att en fysisk eller juridisk persons affärsintressen undergrävs — Begreppet "information ... [som] rör miljöutsläpp" — Handlingar i ett ärende som rör godkännande av ett verksamt ämne som ingår i växtskyddsmedel — Det verksamma ämnet glyfosat)

(2017/C 030/02)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: B. Smulders, P. Ondrůšek, P. Oliver och L. Pignataro-Nolin)

Parter som intervenerat till stöd för klaganden: American Chemistry Council Inc. (ACC), CropLife America Inc., National Association of Manufacturers of the United States of America (NAM) (ombud: M. Abenhaim, avocat, K. Nordlander, advokat, och P. Harrison, solicitor), CropLife International AISBL (CLI) (ombud: D. Abrahams, barrister, R. Cana och E. Mullier, avocats, och A. Patsa, dikigoros), European Chemical Industry Council (Cefic), European Crop Protection Association (ECPA) (ombud: I. Antypas och D. Waelbroeck, avocats, och D. Slater, solicitor), European Crop Care Association (ECCA) (ombud: S. Pappas, dikigoros), République fédérale d'Allemagne (ombud: T. Henze och A. Lippstreu)

Övriga parter i målet: Stichting Greenpeace Nederland, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (ombud: B.N. Kloostra och A. van den Biesen, advocaten)

Parter som intervenerat till stöd för motparten: Konungariket Sverige (ombud: E. Karlsson, L. Swedenborg, A. Falk, U. Persson, C. Meyer-Seitz och N. Otte Widgren)

Domslut

- 1) Tribunalens dom av den 8 oktober 2013 i målet Stichting Greenpeace Nederland och PAN Europe/kommissionen (T-545/11, EU:T:2013:523) upphävs.
- 2) Mål T-545/11 återförvisas till Europeiska unionens tribunal.
- 3) Frågan om rättegångskostnader anstår.

⁽¹⁾ EUT C 71, 8.3.2014.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 23 november 2016 (begäran om förhandsavgörande från College van Beroep voor het Bedrijfsleven – Nederländerna) – Bayer CropScience SA-NV, Stichting De Bijenstichting mot College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden

(Mål C-442/14) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Miljö — Århuskonventionen — Direktiv 2003/4/EG — Artikel 4.2 — Allmänhetens tillgång till information — Begreppet ”uppgifter om utsläpp i miljön” — Direktiv 91/414/EEG — Direktiv 98/8/EG — Förordning (EG) nr 1107/2009 — Utsläppande av växtskyddsmedel och biocidprodukter på marknaden — Sekretess — Skydd av industriella och kommersiella intressen)

(2017/C 030/03)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Bayer CropScience SA-NV, Stichting De Bijenstichting

Motpart: College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden

ytterligare deltagare i rättegången: Makhtesim-Agan Holland BV

Domslut

1) Artikel 4.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG av den 28 januari 2003 om allmänhetens tillgång till miljöinformation och om upphävande av rådets direktiv 90/313/EEG, ska tolkas på så sätt att den omständigheten att den som ansöker om ett godkännande av ett växtskyddsmedel eller en biocidprodukt för utsläppande på marknaden inte under förfarandet för erhållande av ett sådant godkännande begär att de uppgifter som inges inom ramen för det förfarandet ska behandlas konfidentiellt med stöd av artikel 14 i rådets direktiv 91/414/EEG av den 15 juli 1991 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden, av artikel 19 i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/8/EG av den 16 februari 1998 om utsläppande av biocidprodukter på marknaden, av artiklarna 33.4 och 63 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och om upphävande av rådets direktiv 79/117/EEG och 91/414/EEG, inte hindrar den behöriga myndigheten från att pröva en invändning som framställts av den som ansökt om nämnda godkännande, mot en ansökan om tillgång till dessa uppgifter som tredje man gett in med stöd av direktiv 2003/4 efter det att nämnda förfarande avslutats, och inte hindrar att myndigheten i förekommande fall avslår ansökan med tillämpning av artikel 4.2 första stycket i samma direktiv på den grunden att ett utlämnande av de aktuella uppgifterna skulle få negativa följder för den sekretess som omfattar den kommersiella och industriella informationen.

2) Artikel 4.2 andra stycket i direktiv 2003/4 ska tolkas enligt följande:

— Begreppet ”utsläpp i miljön” i den mening som avses i nämnda bestämmelse omfattar utsläpp i miljön av sådana produkter och ämnen som växtskyddsmedel eller biocidprodukter och de ämnen som dessa innehåller, förutsatt att det rör sig om faktiska och förutsebara utsläpp under normala eller realistiska användningsförhållanden.

— Begreppet "uppgifter om utsläpp i miljön" i den mening som avses i nämnda bestämmelse omfattar uppgifter om art, kvantitet, tidpunkt och plats med avseende på "utsläpp i miljön" av växtskyddsmedel och biocidprodukter samt de ämnen som dessa medel och produkter innehåller. Förstnämnda begrepp omfattar vidare uppgifter om nämnda utsläpps kortsiktiga och långsiktiga inverkan på miljön, särskilt uppgifter om resthalter som förekommer i miljön som en följd av användning av den berörda produkten, och studier avseende mätningar av spridningen av ämnet i samband med sådan användning, oberoende av om dessa uppgifter hämtats från studier som helt eller delvis utgörs av fältstudier, från laboratoriestudier eller från translokationsstudier.

- 3) Artikel 4.2 andra stycket i direktiv 2003/4 ska tolkas på så sätt att när det inges en ansökan om tillgång till information om utsläpp i miljön och ett utlämnande av de begärda uppgifterna skulle ha negativa följder för något av de intressen som avses i artikel 4.2 första stycket a, d, f–h i direktiv 2003/4, ska endast relevanta uppgifter som kan hämtas från informationskällan och som avser utsläpp i miljön lämnas ut, för det fall att det är möjligt att åtskilja dessa uppgifter från andra uppgifter i informationskällan, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva.

⁽¹⁾ EUT C 462, 22.12.2014.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 24 november 2016 – Europeiska kommissionen mot Konungariket Spanien

(Mål C-461/14) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Direktiv 2009/147/EG — Bevarande av vilda fåglar — Särskilda skyddsområden — Direktiv 85/337/EEG — Bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt — Direktiv 92/43/EEG — Bevarande av livsmiljöer)

(2017/C 030/04)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: C. Hermes, E. Sanfrutos Cano, D. Loma-Osorio Lerena och G. Wilms)

Svarande: Konungariket Spanien (ombud: A. Gavela Llopis)

Domslut

- 1) Konungariket Spanien har, vad beträffar perioden före den 29 juli 2008, underlåtit att fullgöra sina skyldigheter enligt artikel 4.4 i rådets direktiv 2009/147/EEG av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar och, vad beträffar perioden efter nämnda datum, enligt artikel 6.2 i rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter, genom att inte vidta lämpliga åtgärder för att i det särskilda skyddsområdet Campiñas de Sevilla förhindra en försämring av livsmiljöerna och habitatet för arterna samt störningar av de arter för vilka detta område har utsetts.
- 2) Talan ogillas i övrigt.
- 3) Europeiska kommissionen och Konungariket Spanien ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 462, 22.12.2014.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 24 november 2016 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Tributário de Lisboa – Portugal) – SECIL – Companhia Geral de Cal e Cimento SA mot Fazenda Pública

(Mål C-464/14) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Fri rörlighet för kapital — Artiklarna 63–65 FEUF — Associeringsavtalet mellan EG och Tunisien — Artiklarna 31, 34 och 89 — Associeringsavtalet mellan EG och Libanon — Artiklarna 31, 33 och 85 — Inkomstskatt för juridiska personer — Utdelning som erhålls från ett bolag som är etablerat i medlemsstaten för det mottagande bolaget — Utdelning som erhålls från ett bolag som är etablerat i ett tredjeland som är part i associeringsavtalet — Skillnad i behandling — Restriktion — Motivering — Effektiv skattekontroll — Möjligheten att åberopa artikel 64 FEUF i samband med associeringsavtalen mellan EG och Tunisien respektive mellan EG och Libanon)

(2017/C 030/05)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Tribunal Tributário de Lisboa

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: SECIL – Companhia Geral de Cal e Cimento SA

Motpart: Fazenda Pública

Domslut

1) Artiklarna 63 och 65 FEUF ska tolkas på så sätt att

- ett bolag som är etablerat i Portugal och som erhåller utdelning från bolag vilka är etablerade i Tunisien respektive Libanon kan åberopa artikel 63 FEUF för att bestrida utdelningens skattemässiga behandling i denna medlemsstat, en behandling som grundas på en lagstiftning som inte har till ändamål att endast vara tillämplig på situationer där det mottagande bolaget utövar ett bestämmande inflytande på det utdelande bolaget,
- en sådan lagstiftning som den som är aktuell i det nationella målet – enligt vilken ett bolag med hemvist i en medlemsstat från sitt beskattningsunderlag får göra ett fullt eller partiellt avdrag för utdelning om utdelningen erhålls från ett bolag med hemvist i samma medlemsstat, medan det inte får göra ett sådant avdrag om det utdelande bolaget har sin hemvist i ett tredjeland – utgör en restriktion för kapitalrörelser mellan medlemsstater och tredjeländer som i princip är förbjuden enligt artikel 63 FEUF,
- ett beslut att neka fullt eller partiellt avdrag från beskattningsunderlaget för erhållen utdelning enligt artikel 46.1 respektive 46.8 i Código do Imposto sobre o Rendimento das Pessoas Coletivas (lagen om inkomstskatt för juridiska personer), i den lydelse som var i kraft år 2009, kan motiveras av tvingande skäl av allmänintresse som avser behovet av att säkerställa en effektiv skattekontroll, om det visar sig vara omöjligt för skattemyndigheterna i den medlemsstat där det mottagande bolaget har sin hemvist att få sådana upplysningar av det tredjeland där det vinstutdelande bolaget har sin hemvist på grundval av vilka det kan kontrolleras att villkoret om det vinstutdelande bolagets skattskyldighet är uppfyllt,
- ett beslut att neka partiellt avdrag enligt artikel 46.11 i lagen om inkomstskatt för juridiska personer, i nämnda lydelse, kan inte motiveras av tvingande skäl av allmänintresse som avser behovet av att säkerställa en effektiv skattekontroll, om denna bestämmelse kan tillämpas i situationer där det utdelande bolagets skattskyldighet, i den stat där det har sin hemvist, inte kan kontrolleras, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att fastställa.

2) Artikel 64.1 FEUF ska tolkas på så sätt att

- i den mån antagandet av det system med skatteförmåner för investeringar av avtalsrättslig karaktär som föreskrivs i artikel 41.5 b i Estatuto dos Benefícios Fiscais (föreskrifterna om skatteförmåner), i den lydelse som var i kraft år 2009, och av det system som föreskrivs i artikel 42 i dessa föreskrifter för utdelning från länder i Afrika där portugisiska är officiellt språk och från Östtimor inte har inneburit någon ändring av bestämmelserna om skattemässig behandling av utdelning från Tunisien respektive Libanon, har det inte påverkat kvalificeringen av den uteslutna möjligheten till fullt eller partiellt avdrag för utdelning från bolag som är etablerade i dessa tredjeländer, som en ikraftvarande restriktion,

- en medlemsstat ska anses avstå från befogenheten enligt artikel 64.1 FEUF om den, utan att formellt upphäva eller ändra befintlig lagstiftning, ingår ett internationellt avtal, såsom ett associeringsavtal, som innehåller en bestämmelse, som har direkt effekt, om liberalisering av en av de kapitalkategorier som avses i nämnda artikel 64.1. Verkan av en sådan ändring av regelverket ska, såvitt avser möjligheten att åberopa artikel 64.1 FEUF, följaktligen likställas med att det införts en ny lagstiftning som inte grundas på samma tankegångar som den befintliga lagstiftningen.
- 3) Artikel 34.1 i Europa–Medelhavsavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Tunisien, å andra sidan, undertecknat i Bryssel den 17 juli 1995 och godkänt på Europeiska gemenskapens och Europeiska kol- och stålgemenskapens vägnar genom rådets och kommissionens beslut 98/238/EG, EKSG av den 26 januari 1998, ska tolkas på så sätt att
- den har direkt effekt och kan åberopas i en sådan situation som den i det nationella målet – i vilken ett bolag med hemvist i Portugal erhåller utdelning från ett bolag med hemvist i Tunisien till följd av den direktinvestering som det mottagande bolaget gjort i det utdelande bolaget – för att bestrida den skattemässiga behandlingen av denna utdelning i Portugal,
 - en sådan lagstiftning som den som är aktuell i det nationella målet – enligt vilken ett bolag med hemvist i en medlemsstat från sitt beskattningsunderlag får göra ett fullt eller partiellt avdrag för utdelning om utdelningen erhålls från ett bolag med hemvist i samma medlemsstat, medan det inte får göra ett sådant avdrag om det utdelande bolaget har sin hemvist i Tunisien – utgör en restriktion för den fria rörligheten för kapital vilken, enligt artikel 34.1 i detta avtal, i princip är förbjuden såvitt avser direktinvesteringar och, i synnerhet, repatriering av vinst av dessa investeringar,
 - artikel 89 i detta avtal inte medför att nämnda bestämmelse har en begränsad verkan i en sådan situation som den i det nationella målet,
 - ett beslut att neka fullt eller partiellt avdrag från det mottagande bolagets beskattningsunderlag för utdelning enligt artikel 46.1 respektive 46.8 i lagen om inkomstskatt för juridiska personer, i den lydelse som var i kraft år 2009, kan motiveras av tvingande skäl av allmänintresse som avser behovet av att säkerställa en effektiv skattekontroll, om det visar sig vara omöjligt för skattemyndigheterna i den medlemsstat där det mottagande bolaget har sin hemvist att få sådana upplysningar av Republiken Tunisien, som är den stat där det vinstutdelande bolaget har sin hemvist, på grundval av vilka det kan kontrolleras att villkoret om det vinstutdelande bolagets skattskyldighet är uppfyllt,
 - ett beslut att neka ett sådant partiellt avdrag enligt artikel 46.11 i lagen om inkomstskatt för juridiska personer, i nämnda lydelse, kan inte motiveras av tvingande skäl av allmänintresse som avser behovet av att säkerställa en effektiv skattekontroll, om denna bestämmelse kan tillämpas i situationer där det utdelande bolagets skattskyldighet i Tunisien, som är den stat där detta bolag har sin hemvist, inte kan kontrolleras, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att fastställa.
- 4) Artikel 31 i Europa–Medelhavsavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Libanon, å andra sidan, undertecknat i Luxemburg den 17 juni 2002 och godkänt på Europeiska gemenskapens vägnar genom rådets beslut 2006/356/EG av den 14 februari 2006, ska tolkas på så sätt att
- den har direkt effekt,
 - en sådan situation som den i det nationella målet, som rör skattemässig behandling av utdelning till följd av direktinvesteringar som gjorts i Libanon av en person med hemvist i Portugal, motsvarar det fall som avses i artikel 33.2 i detta avtal, varför artikel 33.1 i avtalet inte utgör hinder för att åberopa dess artikel 31 i förevarande fall,
 - en sådan lagstiftning som den som är aktuell i det nationella målet – enligt vilken ett bolag med hemvist i en medlemsstat från sitt beskattningsunderlag får göra ett fullt eller partiellt avdrag för utdelning om utdelningen erhålls från ett bolag med hemvist i samma medlemsstat, medan det inte får göra ett sådant avdrag om det utdelande bolaget har sin hemvist i Libanon – utgör en restriktion för den fria rörligheten för kapital som i princip är förbjuden enligt artikel 31 i Europa–Medelhavsavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Libanon, å andra sidan,
 - artikel 85 i detta avtal inte medför att nämnda bestämmelse har en begränsad verkan i en sådan situation som den i det nationella målet,

- ett beslut att neka fullt eller partiellt avdrag från det mottagande bolagets beskattningsunderlag för utdelning enligt artikel 46.1 respektive 46.8 i lagen om inkomstskatt för juridiska personer, i den lydelse som var i kraft år 2009, kan motiveras av tvingande skäl av allmänintresse som avser behovet av att säkerställa en effektiv skattekontroll, om det visar sig vara omöjligt för skattemyndigheterna i den medlemsstat där det mottagande bolaget har sin hemvist att få sådana upplysningar av Republiken Libanon, som är den stat där det vinstutdelande bolaget har sin hemvist, på grundval av vilka det kan kontrolleras att villkoret om det vinstutdelande bolagets skattskyldighet är uppfyllt,
 - ett beslut att neka sådant partiellt avdrag enligt artikel 46.11 i lagen om inkomstskatt för juridiska personer, i nämnda lydelse, kan inte motiveras av tvingande skäl av allmänintresse som avser behovet av att säkerställa en effektiv skattekontroll, om denna bestämmelse kan tillämpas i situationer där det utdelande bolagets skattskyldighet i Libanon, som är den stat där detta bolag har sin hemvist, inte kan kontrolleras, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att fastställa.
- 5) Vad beträffar de följder som tolkningen av artiklarna 63–65 FEUF samt av Europa–Medelhavsavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Tunisien, å andra sidan, och av Europa–Medelhavsavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Libanon, å andra sidan, medför i det nationella målet, gäller att
- om myndigheterna i den medlemsstat där det mottagande bolaget har sin hemvist kan få sådana upplysningar av Republiken Tunisien, som är den stat där det vinstutdelande bolaget har sin hemvist, på grundval av vilka det kan kontrolleras att villkoret om det vinstutdelande bolagets skattskyldighet är uppfyllt, utgör artiklarna 63 och 65 FEUF samt artikel 34.1 i Europa–Medelhavsavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Tunisien, å andra sidan, hinder för ett beslut att neka fullt eller partiellt avdrag för utdelning från det mottagande bolagets beskattningsunderlag enligt artikel 46.1 eller 46.8 i lagen om inkomstskatt för juridiska personer, i den lydelse som var i kraft år 2009, utan att Republiken Portugal i detta avseende kan åberopa artikel 64.1 FEUF,
 - artiklarna 63 och 65 FEUF samt artikel 34.1 i Europa–Medelhavsavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Tunisien, å andra sidan, och artikel 31 i Europa–Medelhavsavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Libanon, å andra sidan, utgör hinder för ett beslut att neka partiellt avdrag för utdelning från det mottagande bolagets beskattningsunderlag enligt artikel 46.11 i lagen om inkomstskatt för juridiska personer, i nämnda lydelse, om denna bestämmelse kan tillämpas i situationer där skattskyldigheten för de utdelande bolagen i Tunisien och Libanon, som är de stater där dessa bolag har sin hemvist, inte kan kontrolleras, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att fastställa, utan att Republiken Portugal i detta avseende kan åberopa artikel 64.1 FEUF,
 - de belopp som har uppburits i strid med unionsrätten ska återbetalas, jämte ränta, till den skattskyldige.

(¹) EUT C 34, 2.2.2015.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 23 november 2016 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichtshof – Tyskland) – Nelsons GmbH mot Ayonnax Nutripharm GmbH, Bachblütentreff Ltd

(Mål C-177/15) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Information till och skydd av konsumenter — Förordning (EG) nr 1924/2006 — Näringspåståenden och hälsopåståenden om livsmedel — Övergångsåtgärder — Artikel 28.2 — Produkter med varumärken eller märkesnamn som fanns före den 1 januari 2005 — Preparat baserade på "Bach-blommor" — EU-varumärket RESCUE — Produkter som före den 1 januari 2005 saluförts som läkemedel och efter detta datum som livsmedel)

(2017/C 030/06)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Nelsons GmbH

Motpart: Ayonnx Nutripharm GmbH, Bachblütentreff Ltd

Domslut

Artikel 28.2 första meningen i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1924/2006 av den 20 december 2006 om näringspåståenden och hälsopåståenden om livsmedel, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 107/2008 av den 15 januari 2008, ska tolkas så, att denna bestämmelse är tillämplig i ett fall då ett livsmedel som bär ett visst varumärke eller märkesnamn före den 1 januari 2005 salufördes som läkemedel och efter detta datum salufördes som livsmedel men alltså har samma materiella egenskaper och bär samma varumärke eller märkesnamn.

⁽¹⁾ EUT C 213, 29.6.2015.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 23 november 2016 – Europeiska kommissionen mot Republiken Frankrike

(Mål C-314/15) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Direktiv 91/271/EEG — Rening av avloppsvatten från tätbebyggelse — Artikel 4.1 och 4.3 — Sekundär rening eller motsvarande rening)

(2017/C 030/07)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: O. Beynet och E. Manhaeve)

Svarande: Republiken Frankrike (ombud: S. Ghiandoni, A. Daly och D. Colas)

Domslut

- 1) Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt bestämmelserna i artikel 4.1 och 4.3 i rådets direktiv 91/271/EEG av den 21 maj 1991 om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1137/2008 av den 22 oktober 2008 genom att inte säkerställa en sekundär rening eller motsvarande rening av avloppsvatten från tätorterna Goyave, Bastelica, Morne-à-l'Eau, Aiguilles-Château-Ville Vieille, Borgo-Nord, Isola, Plombières-les-Bains, Saint-Céré, Vincey, Etueffont, Volx och Villeneuve, antingen för allt utsläpp vad gäller tätorter med personekvivalenter mellan 10 000 och 15 000, eller för utsläpp till sötvatten eller flodmynningar vad gäller tätorter med personekvivalenter mellan 2 000 och 10 000.
- 2) Talan ogillas i övrigt.
- 3) Republiken Frankrike ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 294, 7.9.2015.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 1 december 2016 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de lo Social n° 33 de Barcelona – Spanien) – Mohamed Daouidi mot Bootes Plus SL, Fondo de Garantía Salarial, Ministerio Fiscal

(Mål C-395/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Socialpolitik — Direktiv 2000/78/EG — Likabehandling i arbetslivet — Artiklarna 1–3 — Förbud mot diskriminering på grund av funktionshinder — Fråga om det föreligger ett "funktionshinder" — Begreppet "varaktiga" fysiska, psykiska, intellektuella eller sensoriska funktionsnedsättningar — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artiklarna 3, 15, 21, 30, 31, 34 och 35 — Uppsägning av en arbetstagare som är tillfälligt arbetsoförmögen, i den mening som avses i nationell rätt, på obestämd tid)

(2017/C 030/08)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de lo Social n° 33 de Barcelona

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Mohamed Daouidi

Svarande: Bootes Plus SL, Fondo de Garantía Salarial, Ministerio Fiscal

Domslut

Rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling i arbetslivet ska tolkas på följande sätt:

- Det förhållandet att en person är tillfälligt arbetsoförmögen, i den mening som avses i nationell rätt, på obestämd tid till följd av en arbetsplatsolycka medför inte i sig att begränsningen av denna persons arbetsförmåga kan anses "varaktig" i den mening som avses med begreppet "funktionshinder" i detta direktiv jämfört med Förenta nationernas konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning, som godkänts på Europeiska gemenskapens vägnar genom rådets beslut 2010/48/EG av den 26 november 2009.
- Bland de faktorer som kännetecknar att en begränsning är "varaktig" återfinns bland annat det förhållandet att den arbetsförmåga den berörda personen lider av – vid tidpunkten för den påstått diskriminerande handlingen – inte har några utsikter att upphöra inom en snar framtid eller att arbetsförmågan kan komma att dra ut betydligt på tiden innan den berörda personen är återställd.
- Vid prövningen av huruvida begränsningen av den berörda personens ska anses vara "varaktig" ska den hänskjutande domstolen grunda sin bedömning på samtliga objektiva omständigheter som den har tillgång till, i synnerhet handlingar och intyg om personens tillstånd som upprättats på grundval av aktuella medicinska och vetenskapliga kunskaper och uppgifter.

⁽¹⁾ EUT C 354, 26.10.2015.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 24 november 2016 – Ackermann Saatzucht GmbH & Co.KG m.fl. (C-408/15 P), ABZ Aardbeien Uit Zaad Holding BV m.fl. (C-409/15 P) mot Europaparlamentet, Europeiska unionens råd

(Förenade målen C-408/15 P och C-409/15 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Talan om ogiltigförklaring — Artikel 263 fjärde stycket FEUF — Rätt att väcka talan — Talerätt — Rättsakt som berör fysiska eller juridiska personer personligen på grund av ”vissa för dem utmärkande egenskaper” — Förordning (EU) nr 511/2014 — Åtgärder för användarnas efterlevnad i Nagoyaprotokollet om tillträde till och rimlig och rättvis fördelning av vinster från utnyttjande av genetiska resurser i unionen — Förordning (EG) nr 2100/94 — Begränsning av rättsverkningarna av gemenskapens växtförädlarrätt — Undantag för förädlare)

(2017/C 030/09)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Ackermann Saatzucht GmbH & Co.KG, Böhm-Nordkartoffel Agrarproduktion GmbH & Co. OHG, Deutsche Saatveredelung AG, Ernst Benary, Samenzucht GmbH, Freiherr Von Moreau Saatzucht GmbH, Hybro Saatzucht GmbH & Co. KG, Klemm + Sohn GmbH & Co. KG, KWS Saat AG, Norddeutsche Pflanzenzucht Hans-Georg Lembke KG, Nordsaat Saatzuchts GmbH, Peter Franck-Oberaspach, P. H. Petersen Saatzucht Lundsgaard GmbH, Saatzucht Streng – Engelen GmbH & Co. KG, Saka Pflanzenzucht GmbH & Co. KG, Strube Research GmbH & Co. KG, Gartenbau und Spezialkulturen Westhoff GbR, W. von Borries-Eckendorf GmbH & Co. KG (C-408/15 P), ABZ Aardbeien Uit Zaad Holding BV, Agriom BV, Agrisemen BV, Anthura BV, Barenbrug Holding BV, De Bolster BV, Evanthia BV, Gebr. Vletter & Den Haan VOF, Hilverda Kooij BV, Holland-Select BV, Konst Breeding BV, Koninklijke Van Zanten BV, Kweek- en Researchbedrijf Agirco BV, Kwekerij de Wester-Bouwing BV, Limgroup BV, Ontwikkelingsmaatschappij Het Idee BV (C-409/15 P) (ombud: P. de Jong, E. Bertolotto, K. Claeys, P. Vlaeminck och B. Van Vooren, avocats)

Övriga parter i målet: Europaparlamentet (ombud: L. Visaggio, J. Rodrigues och R. van de Westelaken), Europeiska unionens råd (ombud: M. Simm och M. Moore)

Domslut

1) Överklagandena ogillas.

2) Ackermann Saatzucht GmbH & Co. KG, Böhm-Nordkartoffel Agrarproduktion GmbH & Co. OHG, Deutsche Saatveredelung AG, Ernst Benary, Samenzucht GmbH, Freiherr Von Moreau Saatzucht GmbH, Hybro Saatzucht GmbH & Co. KG, Klemm + Sohn GmbH & Co. KG, KWS Saat AG, Norddeutsche Pflanzenzucht Hans-Georg Lembke KG, Nordsaat Saatzuchts GmbH, M. Peter Franck-Oberaspach, P. H. Petersen Saatzucht Lundsgaard GmbH, Saatzucht Streng – Engelen GmbH & Co. KG, Saka Pflanzenzucht GmbH & Co. KG, Strube Research GmbH & Co. KG, Gartenbau und Spezialkulturen Westhoff GbR, W. von Borries-Eckendorf GmbH & Co. KG, ABZ Aardbeien Uit Zaad Holding BV, Agriom BV, Agrisemen BV, Anthura BV, Barenbrug Holding BV, De Bolster BV, Evanthia BV, Gebr. Vletter & Den Haan VOF, Hilverda Kooij BV, Holland-Select BV, Konst Breeding BV, Koninklijke Van Zanten BV, Kweek- en Researchbedrijf Agirco BV, Kwekerij de Wester-Bouwing BV, Limgroup BV och Ontwikkelingsmaatschappij Het Idee BV ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 328, 5.10.2015.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 24 november 2016 (begäran om förhandsavgörande från The Labour Court, Ireland – Irland) – David L. Parris mot Trinity College Dublin m.fl.

(Mål C-443/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Likabehandling i arbetslivet — Direktiv 2000/78/EG — Artikel 2 — Förbud mot diskriminering på grund av sexuell läggning och ålder — Nationell pensionsplan — Utbetalning av en efterlevandeförmån till den registrerade partnern — Villkor — Partnerskapet ska ha ingåtts innan medlemmen i nämnda plan fyllde 60 år — Registrerat partnerskap — Kunde ej ingå i den berörda medlemsstaten före år 2010 — Fast förhållande föreligger — Artikel 6.2 — Befogad särbehandling på grund av ålder)

(2017/C 030/10)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

The Labour Court, Ireland

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Dr. David L. Parris

Motparter: Trinity College Dublin, Higher Education Authority, Department of Public Expenditure and Reform och Department of Education and Skills

Domslut

- 1) Artikel 2 i rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling i arbetslivet ska tolkas så, att nationella bestämmelser vilka, som villkor för att den efterlevande registrerade partnern till en medlem ska ha rätt till en efterlevandeförmån enligt en tjänstepensionsplan, kräver att det registrerade partnerskapet ingicks innan medlemmen fyllde 60 år, samtidigt som den berörda medlemmen enligt nationell lag inte kunde ingå registrerat partnerskap innan vederbörande uppnådde denna ålder, inte innebär diskriminering på grund av sexuell läggning.
- 2) Artiklarna 2 och 6.2 i direktiv 2000/78 ska tolkas så, att sådana nationella bestämmelser som dem som är i fråga i det nationella målet vilka, för att den efterlevande registrerade partnern till en medlem ska ha rätt till en efterlevandeförmån enligt en tjänstepensionsplan, kräver att det registrerade partnerskapet ingicks innan medlemmen fyllde 60 år, samtidigt som den berörda medlemmen enligt nationell lag inte kunde ingå registrerat partnerskap innan vederbörande uppnådde denna ålder, inte innebär diskriminering på grund av ålder.
- 3) Artiklarna 2 och 6.2 i direktiv 2000/78 ska tolkas så, att sådana nationella bestämmelser som dem som är i fråga i det nationella målet inte kan innebära diskriminering på grund av sexuell läggning och ålder i kombination, när dessa bestämmelser varken innebär diskriminering på grund av sexuell läggning eller på grund av ålder, när dessa grunder beaktas var och en för sig.

⁽¹⁾ EUT C 354, 26.10.2015.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 24 november 2016 (begäran om förhandsavgörande från Hessisches Landesarbeitsgericht – Tyskland) – Jürgen Webb-Sämann mot Christopher Seagon (i egenskap av konkursförvaltare i Baumarkt Praktiker DIY GmbH:s konkurs)

(Mål C-454/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Socialpolitik — Direktiv 2008/94/EG — Artikel 8 — Skydd av arbetstagare vid arbetsgivarens insolvens — Bestämmelser om social trygghet — Tillämpningsområde — Åtgärder som är nödvändiga för att skydda arbetstagares omedelbara eller framtida rättigheter enligt ett kompletterande pensionssystem — Skyldighet att föreskriva en rätt att få obetalda pensionsavgifter separerade från konkursboet — Föreligger inte)

(2017/C 030/11)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Hessisches Landesarbeitsgericht

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Jürgen Webb-Sämann

Motpart: Christopher Seagon (i egenskap av konkursförvaltare i Baumarkt Praktiker DIY GmbH:s konkurs)

Domslut

Artikel 8 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/94/EG av den 22 oktober 2008 om skydd för arbetstagare vid arbetsgivarens insolvens ska tolkas på så sätt att det vid arbetsgivarens insolvens inte krävs att de lönebelopp som innehållits och som omvandlats till pensionsavgifter för en tidigare anställd, vilka belopp arbetsgivaren skulle ha satt in på ett pensionskonto till förmån för den anställda, utesluts från konkursboet.

⁽¹⁾ EUT C 389, 23.11.2015.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 30 november 2016 – Europeiska kommissionen mot Republiken Frankrike, Orange, Förbundsrepubliken Tyskland

(Mål C-486/15 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Statligt stöd — Finansiella åtgärder till förmån för France Télécom — Erbjudande om aktieägartillskott — Offentliga uttalanden av företrädare för franska staten — Beslut i vilket stödet förklaras oförenligt med den gemensamma marknaden — Begreppet stöd — Begreppet ekonomisk fördel — Kriteriet avseende en rationell privat investerare — Tribunalens motiveringsskyldighet — Domstolsprövningens gränser — Missuppfattning av det omtvistade beslutet)

(2017/C 030/12)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: C. Giolito, B. Stromsky, D. Grespan och T. Maxian Rusche)

Övriga parter i målet: Republiken Frankrike (ombud: G. de Bergues, D. Colas och J. Bousin), Orange, tidigare France Télécom (ombud: advokaterna S. Hautbourg och S. Cochard-Quesson), Förbundsrepubliken Tyskland

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Europeiska kommissionen ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 381, 16.11.2015.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 1 december 2016 – Toni Klement mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO), Bullerjan GmbH

(Mål C-642/15 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Förordning (EG) nr 207/2009 — EU-varumärke — Tredimensionellt varumärke som återger formen av en ugn — Artikel 15.1 a — Ansökan om upphävande av ett EU-varumärke — Artikel 15.1 andra stycket a — Verkligt bruk av varumärket — Avslag på ansökan om ogiltighetsförklaring)

(2017/C 030/13)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Toni Klement (ombud: J. Weiser, Rechtsanwalt)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: A. Schifko), Bullerjan GmbH

Domslut

- 1) Den dom som Europeiska unionens tribunal meddelade den 24 september 2015 Klement/OHMI – Bullerjan (Formen av en ugn) (T-211/14, ej publicerad, EU:T:2015:688), upphävs.
- 2) Målet återförvisas till Europeiska unionens tribunal.
- 3) Frågan om rättegångskostnader anstår.

⁽¹⁾ EUT C 68, 22.2.2016.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 24 november 2016 (begäran om förhandsavgörande från Bayerischer Verwaltungsgerichtshof – Tyskland) – Bund Naturschutz in Bayern e.V., Harald Wilde mot Freistaat Bayern

(Mål C-645/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Miljö — Bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt — Direktiv 2011/92/EU — Projekt som är föremål för bedömning — Punkt 7 i bilaga I — Europeiska överenskommelsen om trafik på internationella huvudvägar — Breddning av en väg med fyra körfält på en längd av minst 10 km)

(2017/C 030/14)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Bund Naturschutz in Bayern e.V., Harald Wilde

Motpart: Freistaat Bayern

ytterligare deltagare i rättegången: Stadt Nürnberg

Domslut

- 1) Punkt 7 c i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU av den 13 december 2011 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt ska tolkas på så sätt att den inte avser ett vägutbyggnadsprojekt som – även om det, såsom i det nationella målet, rör en sträcka som är kortare än 10 km – består i en breddning eller utbyggnad av en befintlig väg med fyra eller fler körfält.
- 2) Punkt 7 b i bilaga I till direktiv 2011/92 ska tolkas på så sätt att "motortrafikleder", i den mening som avses i denna bestämmelse, är vägar som har de tekniska egenskaper som anges i definitionen i punkt II.3 i bilaga II till den Europeiska överenskommelsen om trafik på internationella huvudvägar, som undertecknades i Genève den 15 november 1975, även om dessa vägar inte ingår i det nät av internationella trafikhuvudleder som regleras i denna överenskommelse eller är belägna i stadsområden.
- 3) Begreppet "anläggning" i punkt 7 b i bilaga I till direktiv 2011/92 ska tolkas på så sätt att det avser utförande av tidigare icke existerande byggnadsverk eller ändring, i fysisk mening, av befintliga byggnadsverk. För att avgöra om en sådan ändring till sin omfattning och utformning kan anses motsvara en sådan anläggning, ankommer det på den hänskjutande domstolen att ta hänsyn till det berörda byggnadsverkets samtliga egenskaper och inte endast till dess längd eller till det förhållandet att den ursprungliga vägsträckningen bibehålls.

⁽¹⁾ EUT C 90, 7.3.2016.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 24 november 2016 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Düsseldorf – Tyskland) – Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG mot BIOS Medical Services GmbH, tidigare BIOS Naturprodukte GmbH

(Mål C-662/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Tillnärmning av lagstiftning — Direktiv 93/42/EEG — Medicintekniska produkter — Produkter i klass I (kirurgiska förband) som tillverkaren låtit bli föremål för en överensstämmelsebedömning — Parallellimport — Uppgifter om importören har lagts till på etiketten — Kompletterande förfarande för överensstämmelsebedömning)

(2017/C 030/15)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberlandesgericht Düsseldorf

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG

Motpart: BIOS Medical Services GmbH, tidigare BIOS Naturprodukte GmbH

Domslut

Artikel 1.2 f och artikel 11 i rådets direktiv 93/42/EEG av den 14 juni 1993 om medicintekniska produkter, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/47/EG av den 5 september 2007, ska tolkas så, att de inte ålägger en parallellimportör av en CE-märkt medicinteknisk produkt, såsom produkten i det nationella målet, som har varit föremål för en överensstämmelsebedömning i den mening som avses i artikel 11, att låta göra en ny bedömning för att intyga att de identifikationsuppgifter som importören lägger till på produktens etikett överensstämmer med kraven i direktivet i syfte att släppa ut produkten på marknaden i importmedlemsstaten.

(¹) EUT C 118, 4.4.2016.

Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 1 december 2016 – Europeiska kommissionen mot Storhertigdömet Luxemburg

(Mål C-152/16) (¹)

(Fördragsbrott — Förordning (EG) nr 1071/2009 — Regler beträffande de villkor som ska uppfyllas av personer som bedriver yrkesmässig trafik — Artikel 16.1 och 16.5 — Nationellt elektroniskt register över vägtransportföretag — Registret är inte sammankopplat med de andra medlemsstaternas nationella elektroniska register)

(2017/C 030/16)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: J. Hottiaux)

Svarande: Storhertigdömet Luxemburg (ombud: D. Holderer)

Domslut

- 1) Storhertigdömet Luxemburg har åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel 16.1 och 16.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1071/2009 av den 21 oktober 2009 om gemensamma regler beträffande de villkor som ska uppfyllas av personer som bedriver yrkesmässig trafik och om upphävande av rådets direktiv 96/26/EG genom att inte införa ett nationellt elektroniskt register över vägtransportföretag vilket är helt förenligt och sammankopplat med de andra medlemsstaternas nationella elektroniska register.
- 2) Storhertigdömet Luxemburg ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 191, 30.5.2016.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 5 oktober 2016 – Andrea Witzel, Jannis Witzel, Jazz Witzel mot Germanwings GmbH

(Mål C-520/16)

(2017/C 030/17)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Hannover

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Andrea Witzel, Jannis Witzel, Jazz Witzel

Svarande: Germanwings GmbH

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 5.3 i förordning (EG) nr 261/2004 ⁽¹⁾ tolkas så, att möjligheten att undvika extraordinära omständigheter bara avser de extraordinära omständigheternas inträde eller också följderna av de extraordinära omständigheterna, nämligen en annullering eller en stor försening?
2. För det fall domstolen besvarar den första frågan så, att möjligheten att undvika de extraordinära omständigheterna avser förseningen: Om den föregående flygningen är berörd av de extraordinära omständigheterna, måste då det lufttrafikföretag som utför flygningen försöka skaffa fram ett ersättningsplan redan när de extraordinära omständigheterna har inträffat, eller kan det vänta tills de extraordinära omständigheterna leder till en avsevärd försening av den efterföljande flygningen?
3. Om domstolen besvarar den första frågan så, att möjligheten att undvika de extraordinära omständigheterna avser förseningen: Är det oskäligt att ett plan bokas genom inhyrning, om kostnaderna är cirka tre gånger så höga som kostnaderna för den ursprungliga flygningen?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, s. 1)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 5 oktober 2016 – Ralf-Achim Vetter, Susanne Glang-Vetter, Anna Louisa Vetter, Carolin Marie Vetter mot Germanwings GmbH

(Mål C-521/16)

(2017/C 030/18)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Hannover

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Ralf-Achim Vetter, Susanne Glang-Vetter, Anna Louisa Vetter, Carolin Marie Vetter

Svarande: Germanwings GmbH

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 5.3 i förordning (EG) nr 261/2004 ⁽¹⁾ tolkas så, att möjligheten att undvika extraordinära omständigheter bara avser de extraordinära omständigheternas inträde eller också följderna av de extraordinära omständigheterna, nämligen en annullering eller en stor försening?
2. För det fall domstolen besvarar den första frågan så, att möjligheten att undvika de extraordinära omständigheterna avser förseningen: Om den föregående flygningen är berörd av de extraordinära omständigheterna, måste då det lufttrafikföretag som utför flygningen försöka skaffa fram ett ersättningsplan redan när de extraordinära omständigheterna har inträffat, eller kan det vänta tills de extraordinära omständigheterna leder till en avsevärd försening av den efterföljande flygningen?
3. Om domstolen besvarar den första frågan så, att möjligheten att undvika de extraordinära omständigheterna avser förseningen: Är det oskäligt att ett plan bokas genom inhyrning, om kostnaderna är cirka tre gånger så höga som kostnaderna för den ursprungliga flygningen?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, s. 1)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgericht München (Tyskland) den 17 oktober 2016 – Hamamatsu Photonics Deutschland GmbH mot Hauptzollamt München

(Mål C-529/16)

(2017/C 030/19)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht München

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Hamamatsu Photonics Deutschland GmbH

Motpart: Hauptzollamt München

Tolkningsfrågor

1) Är det tillåtet enligt artikel 28 och följande artiklar i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen ⁽¹⁾ i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2700/2000 av den 16 november 2000 ⁽²⁾ (EGT L 311, s. 17) att ett överenskommet internpris bestående av ett belopp som fakturerats och anmälts och en schablonmässig justering efter utgången av redovisningsperioden, med tillämpning av en fördelningsnyckel läggs till grund för tullvärdet, och detta oberoende av huruvida de berörda personerna ska vidta ytterligare inbetalningar eller erhålla en återbetalning vid slutet av redovisningsperioden?

2) Om detta är fallet:

Kan tullvärdet kontrolleras eller fastställas genom ett förenklat tillvägagångssätt vid erkännande av verkningar från justeringar av internpriser (såväl uppåt som nedåt) som företas i efterhand?

⁽¹⁾ EGT L 302, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4.

⁽²⁾ EGT L 311, s. 17.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Frankfurt am Main (Tyskland) den 25 oktober 2016 – Kevin Joseph Devine mot Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA

(Mål C-538/16)

(2017/C 030/20)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Frankfurt am Main

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Kevin Joseph Devine

Motpart: Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 7.1 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ⁽¹⁾ tolkas så, att begreppet "talan [som] avser avtal" även omfattar ett krav på kompensation enligt artikel 7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 296/91 ⁽²⁾, som riktas mot det lufttrafikföretag som utför flygningen men som inte är den berörda passagerarens avtalspart?

2. I den mån artikel 7.1 i förordning (EU) nr 1215/2012 är tillämplig:

Ska, vid persontransport inom ramen för en flygförbindelse som består av två flygningar utan nämnvärt uppehåll vid mellanlandningen, passagerarens slutliga bestämmelseort anses vara uppfyllelseort enligt artikel 7.1 b andra strecksatsen i förordning (EG) nr 1215/2012, även när ett krav på kompensation enligt artikel 7 i förordning (EG) nr 261/2004 grundar sig på en störning som uppkom under den första delsträckan och kravet är riktat mot det lufttrafikföretag som utförde den första flygningen, vilket dock inte är part i transportavtalet?

⁽¹⁾ EUT L 351, s. 1

⁽²⁾ EUT L 46, s. 1

Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Frankfurt am Main (Tyskland) den 25 oktober 2016 – Richard Rodriguez Serin mot HOP!-Regional

(Mål C-539/16)

(2017/C 030/21)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Frankfurt am Main

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Richard Rodriguez Serin

Motpart: HOP!-Regional

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 5.1 a i rådets förordning (EU) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ⁽¹⁾ tolkas så, att begreppet "talan [som] avser avtal" även omfattar ett krav på kompensation enligt artikel 7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 296/91 ⁽²⁾, som riktas mot det lufttrafikföretag som utför flygningen men som inte är de berörda passagerarnas avtalspart?

2. I den mån artikel 5 led 1 i förordning (EG) nr 44/2001 är tillämplig:

Ska, vid persontransport inom ramen för en flygförbindelse som består av två flygningar utan nämnvärt uppehåll vid mellanlandningen, passagerarens slutliga bestämmelseort anses vara uppfyllelseort enligt artikel 5.1 b andra strecksatsen i förordning (EG) nr 44/2001, även när ett krav på kompensation enligt artikel 7 i förordning (EG) nr 261/2004 grundar sig på en störning som uppkom under den första delsträckan [Orig. s. 3] och kravet är riktat mot det lufttrafikföretag som utförde den första flygningen, vilket dock inte är part i transportavtalet?

⁽¹⁾ EGT L 12, 2001, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 46, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour d'appel de Mons (Belgien) den 28 oktober 2016 – État belge mot Biologie Dr Antoine SPRL

(Mål C-548/16)

(2017/C 030/22)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour d'appel de Mons

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: État belge

Motpart: Biologie Dr Antoine SPRL

Tolkningsfråga

Är det förenligt med föreskrifterna om balansräkning i rådets fjärde direktiv av den 25 juli 1978 om årsbokslut i vissa typer av bolag (direktiv 78/660/EEG, EGT L 222, 1978, s. 11; svensk specialutgåva, område 17, volym 1, s. 17) med avseende på kraven

- att årsbokslutet ska ge en rättvisande bild av bolagets tillgångar, skulder, ekonomiska ställning och resultat (artikel 2.3 i direktivet),
- att avsättningar ska ha till syfte att täcka förluster eller skulder som till sin karaktär är klart bestämda och som på balansdagen är antingen sannolika eller säkra beträffande sin förekomst, men som är obestämda i fråga om belopp eller tidpunkten då de uppkommer (artikel 20.1 i direktivet),
- att värderingen ska ske med iakttagande av rimlig försiktighet, vilket särskilt innebär att
 - endast per balansdagen konstaterade intäkter får tas med,
 - hänsyn måste tas till alla förutsebara risker och möjliga förluster som har uppkommit under detta eller tidigare räkenskapsår även om dessa risker eller förluster blir kända först efter balansdagen, men före upprättandet av balansräkningen (artikel 31.1 c aa och bb i direktivet)
- att de intäkter och kostnader som avser räkenskapsåret ska tas upp utan hänsyn till tidpunkten för betalningen (artikel 31.1 d i direktivet),
- att aktiv- och passivposternas beståndsdelar ska värderas var för sig (artikel 31.1 e i direktivet)

att ett bolag som har utställt en aktieoption kan bokföra försäljningspriset för denna option som en intäkt i resultaträkningen under det räkenskapsår som denna option löses in eller dess löptid går ut för att beakta den risk som optionsutställaren tar [och inte] under det räkenskapsår som försäljningen av optionen genomförs och dess pris slutgiltigt fastställs, och risken som optionsutställaren åtar sig då värderas separat genom en avsättning?”

Begäran om förhandsavgörande framställd av Commissione tributaria di Secondo Grado di Bolzano (Italien) den 31 oktober 2016 – Agenzia delle Entrate – Direzione provinciale Ufficio controlli di Bolzano mot Palais Kaiserchron Srl

(Mål C-549/16)

(2017/C 030/23)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Commissione tributaria di Secondo Grado di Bolzano

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Agenzia delle Entrate – Direzione provinciale Ufficio controlli di Bolzano

Motpart: Palais Kaiserchron Srl

Tolkningsfråga

Ska artikel 401 i rådets direktiv 2006/112/CE av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ⁽¹⁾, tolkas så, att mervärdesskatt och stämpelskatt (på hyresavtal för rörelsefastigheter i den mening som avses i artikel 40 och artikel 5.1 a bis i taxan i bilaga 1 till presidentdekret nr 131 av den 26 april 1986) kan påföras kumulativt, eller ska sistnämnda skatt karaktäriseras som en omsättningsskatt?

⁽¹⁾ EUT L 347, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Centrale Raad van Beroep (Nederländerna) den 31 oktober 2016 – J. Klein Schiphorst mot Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

(Mål C-551/16)

(2017/C 030/24)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Centrale Raad van Beroep

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: J. Klein Schiphorst

Motpart: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

Tolkningsfrågor

1) Får den behörighet som medlemsstaterna ges i artikel 64.1 c i förordning nr 883/2004 ⁽¹⁾, med beaktande av artiklarna 63 och 7 i förordning nr 883/2004, syftet med och tillämpningsområdet för förordning nr 883/2004 och den fria rörligheten för personer och arbetstagare tillämpas så, att en begäran om förlängning av exporten av en arbetslöshetsförmån i princip ska avslås, såvitt inte Uwv [Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen] anser att de särskilda omständigheterna i det enskilda fallet, exempelvis om det bevisligen finns konkreta utsikter till arbete, gör det orimligt att inte bevilja en förlängning av denna export?

Om svaret på denna fråga är nekande:

2) Hur ska medlemsstaterna tillämpa den behörighet som de ges i artikel 64.1 c i förordning nr 883/2004?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 166, 2004, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Kammergericht Berlin (Tyskland) den 3 november 2016 – Doris Margret Lisette Mahnkopf

(Mål C-558/16)

(2017/C 030/25)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Kammergericht Berlin

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Doris Margret Lisette Mahnkopf

Övrig part: Sven Mahnkopf

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 1.1 i förordning nr 650/2012⁽¹⁾ tolkas så, att förordningens tillämpningsområde (arv efter avliden) också omfattar nationella bestämmelser som, såsom 1371 § stycke 1 i den tyska civillagen (Bürgerliches Gesetzbuch, BGB) reglerar förmögenhetsrättsliga frågor efter en makes död genom att höja den efterlevande makens lagliga arvslott?
- 2) För det fall att fråga 1 ska besvaras nekande, ska artiklarna 68 punkt 1 och 67.1 i förordning nr 650/2012 tolkas så, att den efterlevande makens arvslott i sin helhet får tas med i det europeiska arvsintyget, även om denna till en del följer av en höjning av den lagliga arvslotten i enlighet med en sådan förmögenhetsrättslig bestämmelse som 1371 § stycke 1 BGB?

Om denna fråga i princip ska besvaras nekande, kan den ändå i undantagsfall besvaras jakande när

 - a) arvsintyget enbart har som syfte att i en annan medlemsstat fastställa arvingars rättigheter till arvlåtarens där befintliga tillgångar, och
 - b) avgörandet avseende arvet (artiklarna 4 och 21 i förordning nr 650/2012) och – oavsett vilken lagvalsbestämmelse som används – frågan om makarnas förmögenhetsförhållande regleras enligt samma nationella rättsordning?

- 3) För det fall att frågorna 1 och 2 ska besvaras nekande, ska artikel 68 punkt 1 i förordning nr 650/2012 tolkas så, att den efterlevande makens arvslott, som höjts på grundval av förmögenhetsrättsliga bestämmelser, får tas med i sin helhet i det europeiska arvsintyget men på grund av nämnda höjning enbart i upplysande syfte?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 650/2012 av den 4 juli 2012 om behörighet, tillämplig lag, erkännande och verkställighet av domar samt godkännande och verkställighet av officiella handlingar i samband med arv och om inrättandet av ett europeiskt arvsintyg (EUT L 201, s. 107).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spanien) den 14 november 2016 – Grupo Norte Facility S.A. mot Angel Manuel Moreira Gómez

(Mål C-574/16)

(2017/C 030/26)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Grupo Norte Facility S.A.

Motpart: Angel Manuel Moreira Gómez

Tolkningsfrågor

- 1) Ska mot bakgrund av principen om likvärdighet mellan visstidsanställda och tillsvidareanställda arbetstagare, en uppsägning av ett anställningsavtal på grund av "objektiva omständigheter" enligt artikel 49.1 c ET och en uppsägning på sakligt grund enligt artikel 52 ET anses vara "jämförbara situationer", och innebär därmed skillnaden i ersättning mellan dessa båda fall att visstidsanställda och tillsvidareanställda arbetstagare behandlas olika, vilket är otillåtet enligt rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP⁽¹⁾?

- 2) Om så är fallet, kan då de socialpolitiska mål som låg till grund för införandet av avtalsformen avlösningsavtal, enligt klausul 4.1 i nämnda ramavtal även anses motivera en skillnad i behandling i form av en lägre ersättning vid anställningsavtalets upphörande, när arbetsgivaren fritt får välja att detta avlösningsavtal ska gälla för viss tid?
- 3) För att säkerställa den ändamålsenliga verkan av direktiv 1999/70 EG, om det inte anses finnas någon rimlig motivering enligt klausul 4.1, ska då skillnaden i behandling mellan visstidsanställda och tillsvidareanställda arbetstagare i den spanska lagstiftningen med avseende på ersättning vid anställningsavtalets upphörande, anses utgöra en sådan diskriminering som är förbjuden enligt artikel 21 i stadgan och som strider mot principen om likabehandling och icke-diskrimineringsprincipen, vilka ingår i unionens allmänna rättsprinciper?

⁽¹⁾ EGT L 175, 1999, s. 43.

Överklagande ingett den 17 november 2016 av Sun Pharmaceutical Industries Ltd, tidigare Ranbaxy Laboratories Ltd, Ranbaxy (UK) Ltd, av den dom som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 8 september 2016 i mål T-460/13, Sun Pharmaceutical Industries Ltd, formerly Ranbaxy Laboratories Ltd, Ranbaxy (UK) Ltd mot Europeiska kommissionen

(Mål C-586/16 P)

(2017/C 030/27)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Sun Pharmaceutical Industries Ltd, tidigare Ranbaxy Laboratories Ltd, Ranbaxy (UK) Ltd (ombud: R. Vidal, A. Penny, Solicitors, B. Kennelly QC, Barrister)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom i mål T-460/13 såvitt den ogillade klagandens yrkande om ogiltigförklaring av Europeiska kommissionens beslut av den 19 juni 2013 i ärende COMP/39226 – Lundbeck (citalopram), varigenom konkurrensbegränsning genom syfte enligt artikel 101.1 FEUF och artikel 53 FEU fastställdes, i den del det avser klaganden,
- ogiltigförklara artikel 1.4 i beslutet i den del det avser klaganden,
- ogiltigförklara artikel 2.4 i beslutet i den del den ålägger klaganden böter, eller, i andra hand, nedsätta bötesbeloppet, och
- förplikta kommissionen att ersätta klagandens rättegångskostnader avseende förevarande förfarande samt andra åtgärder domstolen finner lämpliga.

Grunder och huvudargument

1. Tribunalen tillämpade felaktigt den prövning som ska tillämpas för att styrka ”konkurrensbegränsning genom syfte” enligt artikel 101.1, såsom den fastställts av Europeiska unionens domstol i Cartes Bancaires/kommissionen C-67/13 P, ECLI: EU:C:2014:2204 (”Cartes Bancaires”). Avtalet mellan klaganden och H. Lundbeck A/S (”Lundbeck”) som trädde i kraft den 16 juni 2002 (”avtalet”²) var inte i sig skadligt för konkurrensen. Dess syfte var vid första påseende att avgöra en patenttvist mellan klaganden och Lundbeck. Det skulle krävas att kommissionen undersökte avtalets effekter för att avgöra huruvida det faktiskt var skadligt för konkurrensen.

2. Tribunalen missuppfattade uppenbart bevisningen som var tillgänglig i målet då den fann att det förelåg materiell "potentiell konkurrens" vid den relevanta tidpunkten för avtalet. Kommissionen var skyldig att styrka att klaganden hade en verklig konkret möjlighet att komma in på marknaden på ett ekonomiskt hållbart sätt. Bevisningen visade att a) det fanns ingen verklig eller konkret möjlighet för klaganden att komma in på marknaden innan avtalet hade löpt ut, vare sig objektivt sett eller beträffande ekonomisk genomförbarhet, och b) under förhandlingarna som ledde fram till avtalet hade klaganden inte något incitament till att vara sanningsenlig avseende dess villighet att komma in på marknaden utan lurade Lundbeck till att samtycka både till att Lundbeck skulle tillhandahålla sin egen produkt till klaganden till ett rabatterat pris och göra en betalning till klaganden. Detta gjorde det möjligt för klaganden att omedelbart komma in på marknaden, vilket de annars aldrig hade kunnat göra. Tribunalen underlät att beakta skillnaden mellan klaganden och de övriga generikaproducenterna som ingick avtal med Lundbeck, vilket är anledningen till varför klaganden inte hade någon verklig och konkret möjlighet att beviljas godkännande för försäljning inom avtalets tidsram.
3. Under alla förhållanden skulle klaganden inte ha ålagts böter. Vid tidpunkten för avtalets ingående ansågs inte ett sådant avtal enligt kommissionens riktlinjer som "konkurrensbegränsning genom syfte". Detta var ett fall utan föregångare där Lundbeck vid första påseende var skyddat mot konkurrens genom sina patent och regelmässiga hinder och klaganden faktiskt förbättrade sin förmåga att konkurrera med Lundbeck på den aktuella marknaden genom att få rabatterad tillgång till Lundbecks produkt som klaganden kunde märka som sin egen. Genom de böter klaganden ålagts beaktades inte den omständigheten att denna typ av åsidosättande var ny och kommissionens orimliga försening: klaganden kunde med lätthet ha underrättats om utredningen mer än fem år innan denne faktiskt underrättades härom.

Överklagande ingett den 18 november 2016 av Generics (UK) Ltd av den dom som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 8 september 2016 i mål T-469/13, Generics (UK) mot kommissionen

(Mål C-588/16 P)

(2017/C 030/28)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Generics (UK) Ltd (ombud: I. Vandenborre, advocaat, T. Goetz, Rechtsanwalt)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— Upphäva domen eller vidta de åtgärder som god rättsskipning kräver.

Grunder och huvudargument

1. **Första grunden.** Tribunalen har inte visat att förlikningsavtalen utgjorde "konkurrensbegränsning genom syfte", i den mening som avses i domen *Cartes Bancaires*. Tribunalen har i synnerhet underlåtit att redogöra för hur förlikningsavtalen i sig visar på en tillräckligt skadlig inverkan på konkurrensen, utan att bedöma avtalens faktiska och potentiella verkningar. Tribunalen gav istället uttryck för tvivel och ovisshet avseende avgörande faktorer vid bedömningen av förlikningsavtalen.
2. **Andra grunden.** De bevis tribunalen lagt till grund för sina slutsatser motsvarar inte kraven på att bevis som ska uppfylla bevisbördan för att styrka "konkurrensbegränsning genom syfte" ska vara korrekta, tillförlitliga, konsekventa och heltäckande.
3. **Tredje grunden.** Tribunalen omkastade bevisbördan då den uppställde ett krav på att Generics (UK) måste styrka att en rättstvist med säkerhet skulle ha följt på en riskabel lansering, och att Generics (UK) med säkerhet skulle ha förlorat en sådan tvist, för att påvisa att förlikningsavtalen var lagenliga.

4. **Fjärde grunden.** Tribunalen underlät att göra en fullständig prövning av kommissionens fastställelse av att artikel 101.3 FEUF inte var tillämplig i målet.
5. **Femte grunden.** Tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att den tillämpade en laglighetsprövning utan att ha befogenhet (*ultra vires*) härför då den fann att en ny överträdelse av artikel 101.1 FEUF förelåg, som inte framgick av beslutet, och ersatte kommissionens slutsatser med sina egna.
6. **Sjätte grunden.** Tribunalen underlät att påvisa klar, precis och konsekvent bevisning som kunde styrka att Generics (UK) uppsåtligt eller av oaktsamhet gjorde sig skyldig till den påstådda överträdelsen i enlighet med de krav som uppställs i artikel 23.2 i rådets förordning (EG) nr 1/2003⁽¹⁾ av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget

⁽¹⁾ EGT L 1, 2003, s. 1.

Talan väckt den 21 november 2016 – Europeiska kommissionen mot Republiken Grekland

(Mål C-590/16)

(2017/C 030/29)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: Flavia Tomat och Aikaterini Kyratsou)

Svarande: Republiken Grekland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att, i den mening som avses i artikel 258 FEUF, Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 7.1 i direktiv 2008/118/EG,⁽¹⁾ genom att anta och bibehålla en lagstiftning som tillåter att oljeprodukter tillhandahålls utan uttag av punktskatt på bolaget Hellenic Duty Free Shops SA:s bensinstationer vid gränsövergångarna Kipoi vid floden Evros, Kakavia och Évzonoi, vilka samtliga ligger i områden som gränsar till tredjeländer – närmare bestämt Turkiet, Albanien och f.d. jugoslaviska republiken Makedonien – och
- förplikta Republiken Grekland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

1. I det motiverade yttrande som kommissionen skickade till de grekiska myndigheterna den 1 september 2014 angav kommissionen att Republiken Grekland hade underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt 2008/118 om allmänna regler för punktskatt, genom att tillåta att det på bolaget Hellenic Duty Free Shops SA:s bensinstationer vid gränsövergångarna Kipoi vid floden Evros, Kakavia och Évzonoi tillhandahålls oljeprodukter utan uttag av punktskatt, eftersom medlemsstaten inte anser att ett sådant tillhandahållande utgör ett faktiskt frisläppande för konsumtion. Det direkta tillhandahållandet av drivmedel till fordon på nyss nämnda bensinstationer utgör ett frisläppande för konsumtion och ska beläggas med punktskatt.
2. Undantagen från principen att skatten ska tas ut i den medlemsstat där konsumtionen äger rum har angetts uttryckligen av unionslagstiftaren. Tillämpning av förenklade förfaranden för export till ett tredje land för tillhandahållande av punktskattepliktiga oljeprodukter strider mot direktiv 2008/118, eftersom den inte omfattas av någon av dess relevanta bestämmelser.

⁽¹⁾ EUT L 9, 14.1.2009, s. 9.

Överklagande ingett den 18 november 2016 av H. Lundbeck A/S, Lundbeck Ltd av den dom som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 8 september i mål T-472/13, H. Lundbeck A/S, Lundbeck Ltd mot Europeiska kommissionen

(Mål C-591/16 P)

(2017/C 030/30)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: H. Lundbeck A/S, Lundbeck Ltd (ombud: R. Subiotto QC, Barrister, T. Kuhn, Rechtsanwalt)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen, European Federation of Pharmaceutical Industries and Associations (EFPIA)

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

- upphäva den överklagade domen helt eller delvis,
- ogiltigförklara beslutet i den del det är tillämpligt med avseende på klagandena, eller, i andra hand, upphäva de böter som klagandena ålades enligt beslutet, eller, i tredje hand, avsevärt nedsätta de bötesbelopp som klagandena ålagdes enligt beslutet,
- förplikta kommissionen att ersätta klagandenas rättegångskostnader och övriga kostnader för förfarandet, samt förfarandet vid tribunalen,
- om det visar sig nödvändigt, återförvisa ärendet till tribunalen för förnyad handläggning i enlighet med domstolens dom,
- vidta samtliga åtgärder domstolen finner lämpliga.

Grunder och huvudargument

Genom den första grunden har klagandena gjort gällande att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning då den fastställde kommissionens slutsats att avtalen syftade till att begränsa konkurrensen. Tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning då den fann att ett avtal syftar till att begränsa konkurrensen även när det omfattas av räckvidden av Lundbecks patent. Ett sådant avtal kan inte i sig anses skada konkurrensen, eftersom det medför begränsningar som motsvarar de som patentinnehavaren hade kunnat utverka genom domstolsavgöranden för att hävda sina patenträttigheter. Blott en betalning kan inte omvandla ett i övrigt lagenligt och problemfritt avtal, såsom ett förlikningsavtal avseende patent som faller inom patentets räckvidd, till en åsyftad begränsning av konkurrensen. Följaktligen skulle inte GUK UK-avtalet, som tribunalen fann omfattades av räckvidden av Lundbecks patent, inte ha ansetts syfta till att begränsa konkurrensen. Denna slutsats är även tillämplig på de övriga fem avtalen, eftersom tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning då den fastställde att dessa avtal överskred räckvidden av Lundbecks patent.

Genom den andra grunden har klagandena gjort gällande att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning då den inte tillämpade en korrekt juridisk prövning för att avgöra huruvida fem av de sex avtalen medförde begränsningar som gick utöver räckvidden av Lundbecks patent. Tribunalen skulle ha prövat huruvida det förelåg "konsensus" i den mening som avses i artikel 101 FEUF mellan Lundbeck och vart och ett av Generica-företagen för att de aktuella avtalen, med undantag för GUK UK-avtalet, medförde begränsningar som gick utöver räckvidden av Lundbecks patent. En tillämpning av en sådan prövning leder oundvikligen till den rättsliga slutsatsen att avtalen föll inom området för Lundbecks patent.

Genom den tredje grunden har klagandena gjort gällande att även om tribunalens rättsliga slutsats att fem, eller färre, av de sex avtalen inte omfattades av räckvidden av Lundbecks patent var korrekt, gjorde tribunalen likväl sig skyldig till felaktig rättstillämpning då den fastställde att de avtal som gick utöver patentens räckvidd syftade till att begränsa konkurrensen. Sedda i sina ekonomiska och juridiska sammanhang var avtalen i sig inte skadliga för konkurrensen och kan inte jämföras med avtal om uppdelning av marknaden, därmed gjorde sig tribunalen skyldig till felaktig rättstillämpning då den inte kunde bevisa motsatsen.

Genom den fjärde grunden har klagandena gjort gällande att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig till rättstillämpning, gjorde en uppenbart oriktig bedömning av bevisningen och gav motsägelsefulla skäl till att fastställa kommissionens slutsats att Lundbeck och Generica-företagen var faktiska eller potentiella konkurrenter vid den relevanta tidpunkten för avtalen, oavsett om Generica-företagens produkter gjorde intrång i Lundbecks patent eller ej. För det första gjorde tribunalen sig skyldig till felaktig rättstillämpning då den bortsåg från den omständigheten att rättsliga hinder, det vill säga Lundbecks patent, förelåg och som hindrade Generica-företagen från att introducera citalopram-produkter som medförde patentintrång. För det andra grundade sig tribunalens slutsats att Lundbeck betvivlade att dess patent var giltiga på felaktig rättstillämpning, en uppenbart oriktig bedömning av bevisningen och motsägelsefull argumentation. För det tredje gjorde sig tribunalen skyldig till felaktig rättstillämpning då den fann att bevis som var daterade till en tidpunkt efter det att avtalen ingicks, men som i flera fall föregick den tidpunkt då avtalen löpte ut, inte kunde vara avgörande vid prövningen av huruvida Generica-företagen var potentiella konkurrenter till Lundbeck. Dessa handlingar innehåller vetenskapliga bevis för att Generica-företagen eller deras API-producenter gjorde intrång i Lundbecks patent, nationella domstolsbeslut med förordnande om preliminära förbudsförelägganden eller andra stödåtgärder till förmån för Lundbeck mot citalopram-produkter baserade på API som vissa av Generica-företagen använde sig av, samt att Europeiska patentverkets (EPO) i alla relevanta avseenden fastställde giltigheten av Lundbecks kristalliseringspatent, vars styrka kommissionen ifrågasatte. Slutligen gjorde tribunalen sig skyldig till en oriktig bedömning och åsidosatte sin motiveringsskyldighet då den fann att var och en av Generica-företagen hade verkliga och konkreta möjligheter att komma in på marknaden utan att vederbörligen undersöka huruvida de kunde göra så utan att göra intrång i patentet för citalopram.

Genom den femte grunden har klagandena gjort gällande att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning då den fastställde kommissionens beslut att ålägga Lundbeck böter. För det första gjorde tribunalen sig skyldig till felaktig rättstillämpning då den tillämpade normen för vårdslöshet felaktigt. För det andra gjorde tribunalen sig skyldig till felaktig rättstillämpning då den fastställde kommissionens slutsats att Lundbeck inte kunde ha varit ovetande om att dess agerande var konkurrensbegränsande. För det tredje åsidosatte tribunalen principerna om rättssäkerhet och icke-retroaktivitet då den fastställde att klagandena skulle åläggas mer än ett symboliskt bötesbelopp.

Genom den sjätte grunden har klagandena i andra hand gjort gällande att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning och åsidosatte sin motiveringsskyldighet då den fastställde kommissionens beräkning av de bötesbelopp som klagandena ålades. Försäljningsvärdet som böterna baserades på inkluderade Lundbecks försäljning i vissa EES-länder där Generica-företagen faktiskt hindrades från att komma in på marknaden eftersom de inte beviljades godkännande för försäljning förrän efter det att avtalen hade löpt ut, eller, beträffande Österrike, eftersom Lundbecks citalopram-patent fortfarande var gällande under en väsentlig del av avtalens löptid. Förevarande fall motiverar dessutom att en lägre procentsats för överträdelsens allvar ska tillämpas, särskilt med hänsyn till att avtalen inte var jämförbara med karteller och deras faktiska geografiska tillämpningsområde var avsevärt mer begränsat än deras bokstavliga geografiska område.

Överklagande ingett den 23 november 2016 av Viktor Fedorovych Yanukovych av den dom som tribunalen (nionde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 15 september 2016 i mål T-346/14: Yanukovych mot rådet

(Mål C-598/16 P)

(2017/C 030/31)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Viktor Fedorovych Yanukovych (ombud: T. Beazley, QC)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens råd, Europeiska kommissionen, Republiken Polen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den dom som tribunalen (nionde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 15 september 2016 i mål T-346/14, i den del som särskilt anges i överklagandet, nämligen punkterna 2 och 4 i domslutet,
- bifalla klagandens yrkanden i målet vid tribunalen på det sätt som särskilt anges nedan, nämligen
 - ogiltigförklara rådets beslut (Gusp) 2015/143 av den 29 januari 2015 om ändring av beslut 2014/119/Gusp ⁽¹⁾ (det andra ändringsbeslutet),

- ogiltigförklara rådets beslut (Gusp) 2015/364 av den 5 mars 2015 om ändring av beslut 2014/119/Gusp, ⁽²⁾ och
 - ogiltigförklara rådets genomförandeförordning (EU) 2015/357 av den 5 mars 2015 om genomförande av förordning (EU) nr 208/2014, ⁽³⁾
- i den del dessa åtgärder avser klaganden, och
- förplikta Europeiska unionens råd att ersätta klagandens kostnader för överklagandet och för ansökan om ogiltigförklaring i inlagan om justering av talan.

Grunder och huvudargument

1. **Första grunden:** Tribunalen gjorde sig skyldig till en felaktig rättstillämpning när den fann att de kriterier för att upptas i förteckningen som anges i artikel 1.1 i rådets beslut 2014/119/Gusp, i dess lydelse enligt det andra ändringsbeslutet, är förenliga med målen för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken enligt artikel 21 i fördraget om Europeiska unionen. Tribunalen förbisåg att de påstådda handlingarna av förskingring av statliga medel i vart fall måste vara föremål för en pågående lagföring eller annat rättsligt förfarande i det berörda landet, i sådana fall då det, som i förevarande fall, finns trovärdig bevisning för att det berörda landet inte på ett enhetligt och ändamålsenligt sätt iakttar de grundläggande mänskliga rättigheterna och rättsstatsprincipen.
2. **Andra grunden:** Tribunalen gjorde sig skyldig till en felaktig rättstillämpning när den (1) inte fann att det fanns trovärdig bevisning för att Ukraina inte på ett enhetligt och ändamålsenligt sätt iakttar de grundläggande mänskliga rättigheterna och rättsstatsprincipen och (2) beskrev vissa ukrainska myndigheter, vars bevisning Europeiska unionens råd litade på, som en "hög domstol". Vidare underlät tribunalen felaktigt att ange några skäl för sina ställningstaganden under (1) och (2).
3. **Tredje grunden:** Tribunalen gjorde sig skyldig till en felaktig rättstillämpning när den (1) fann att upptagandet av klagandens namn i förteckningen, på grundval av en skrivelse daterad den 10 oktober 2014 från de ukrainska myndigheterna, uppfyller kriterierna för att upptas i förteckningen och (2) fann att rådet inte gjort sig skyldigt till någon uppenbart oriktig bedömning med avseende på klagandens upptagande i förteckningen.

-
- ⁽¹⁾ Rådets beslut (Gusp) 2015/143 av den 29 januari 2015 om ändring av beslut 2014/119/Gusp om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina (EUT L 24, 2015, s. 16).
- ⁽²⁾ Rådets beslut (Gusp) 2015/364 av den 5 mars 2015 om ändring av beslut 2014/119/Gusp om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina (EUT L 62, 2015, s. 25).
- ⁽³⁾ Rådets genomförandeförordning (EU) 2015/357 av den 5 mars 2015 om genomförande av förordning (EU) nr 208/2014 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina (EUT L 62, 2015, s. 1).

Överklagande ingett den 23 november 2016 av Oleksandr Viktorovych Yanukovych av den dom som tribunalen (nionde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 15 september 2016 i mål T-348/14, Yanukovych mot rådet

(Mål C-599/16 P)

(2017/C 030/32)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Oleksandr Viktorovych Yanukovych (ombud: T. Beazley QC)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens råd, Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den dom som tribunalen (nionde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 15 september 2016 i mål T-348/14, i den del som särskilt anges i överklagandet, nämligen punkterna 2 och 4 i domslutet,

- bifalla klagandens yrkanden i målet vid tribunalen på det sätt som särskilt anges nedan, nämligen
 - ogiltigförklara rådets beslut (Gusp) 2015/143 av den 29 januari 2015 om ändring av beslut 2014/119/Gusp ⁽¹⁾ (det andra ändringsbeslutet),
 - ogiltigförklara rådets beslut (Gusp) 2015/364 av den 5 mars 2015 om ändring av beslut 2014/119/Gusp, ⁽²⁾ och
 - ogiltigförklara rådets genomförandeförordning (EU) 2015/357 av den 5 mars 2015 om genomförande av förordning (EU) nr 208/2014, ⁽³⁾
- i den del dessa åtgärder avser klaganden, och
- förplikta Europeiska unionens råd att ersätta klagandens kostnader för överklagandet och för ansökan om ogiltigförklaring i inlagan om justering av talan.

Grunder och huvudargument

1. **Första grunden:** Tribunalen gjorde sig skyldig till en felaktig rättstillämpning när den fann att de kriterier för att upptas i förteckningen som anges i artikel 1.1 i rådets beslut 2014/119/Gusp, i dess lydelse enligt det andra ändringsbeslutet, är förenliga med målen för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken enligt artikel 21 i fördraget om Europeiska unionen. Tribunalen förbisåg att de påstådda handlingarna av förskingring av statliga medel i vart fall måste vara föremål för en pågående lagföring eller annat rättsligt förfarande i det berörda landet, i sådana fall då det, som i förevarande fall, finns trovärdig bevisning för att det berörda landet inte på ett enhetligt och ändamålsenligt sätt iakttar de grundläggande mänskliga rättigheterna och rättsstatsprincipen.
2. **Andra grunden:** Tribunalen gjorde sig skyldig till en felaktig rättstillämpning när den (1) inte fann att det fanns trovärdig bevisning för att Ukraina inte på ett enhetligt och ändamålsenligt sätt iakttar de grundläggande mänskliga rättigheterna och rättsstatsprincipen och (2) beskrev vissa ukrainska myndigheter, vars bevisning Europeiska unionens råd litade på, som en "hög domstol". Vidare underlät tribunalen felaktigt att ange några skäl för sina ställningstaganden under (1) och (2).
3. **Tredje grunden:** Tribunalen gjorde sig skyldig till en felaktig rättstillämpning när den (1) fann att upptagandet av klagandens namn i förteckningen, på grundval av en skrivelse daterad den 30 december 2014 från de ukrainska myndigheterna, uppfyller kriterierna för att upptas i förteckningen och (2) fann att rådet inte gjort sig skyldigt till någon uppenbart oriktig bedömning med avseende på klagandens upptagande i förteckningen.

⁽¹⁾ Rådets beslut (Gusp) 2015/143 av den 29 januari 2015 om ändring av beslut 2014/119/Gusp om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina (EUT L 24, 2015, s. 16).

⁽²⁾ Rådets beslut (Gusp) 2015/364 av den 5 mars 2015 om ändring av beslut 2014/119/Gusp om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina (EUT L 62, 2015, s. 25).

⁽³⁾ Rådets genomförandeförordning (EU) 2015/357 av den 5 mars 2015 om genomförande av förordning (EU) nr 208/2014 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina (EUT L 62, 2015, s. 1).

Överklagande ingett den 24 november 2016 av National Iranian Tanker Company av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 14 september 2016 i mål T-207/15: National Iranian Tanker Company mot Europeiska unionens råd

(Mål C-600/16 P)

(2017/C 030/33)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: National Iranian Tanker Company (ombud: T. de la Mare, QC, M. Lester, QC, J. Pobjoy, Barristers, och R. Chandrasekera, S. Ashley, C. Murphy, Solicitors)

Övrig part i målet: Europeiska unionens råd

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- ogilla tribunalens dom av den 14 september 2016 i mål T-207/15, National Iranian Tanker Company mot rådet,
- bifalla klagandens yrkanden i samband med förfarandet vid tribunalen, och i synnerhet
 - ogilla rådets beslut (Gusp) 2015/236 av den 12 februari 2015 ⁽¹⁾ och rådets genomförandeförordning (EU) 2015/230 av den 12 februari 2015 ⁽²⁾, i den del den avser klaganden,
 - och, i andra hand, fastställa att såväl artikel 20.1 c i rådets beslut (Gusp) 2010/413 av den 26 juli 2010 ⁽³⁾ (i ändrad lydelse) som artikel 23.2 d i rådets förordning (EU) nr 267/2012 av den 23 mars 2012 ⁽⁴⁾ (i ändrad lydelse) inte kan tillämpas i den del de avser klaganden, på grund av att de är ogiltiga, och
- förplikta rådet att bära rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande har klaganden anfört fyra grunder

1. Första grunden: Tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att anse att rådets beslut (Gusp) 2015/236 av den 12 februari 2015 och rådets genomförandeförordning (EU) 2015/230 av den 12 februari 2015 inte åsidosätter principen om rättskraft, rättssäkerhetsprincipen, principen om berättigade förväntningar och om lagakraftvunnen dom, eller rätten till en rättvis rättegång i artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
2. Andra grunden: Tribunalen gjorde fel när den fann att fastställandekriterierna var uppfyllda i klagandens fall.
3. Tredje grunden: Tribunalen gjorde fel när den fann att ingreppet i klagandens grundläggande rättigheter var proportionerligt.
4. Fjärde grunden: Tribunalen gjorde fel när den inte godtog klagandens andrahandsargument, att en vid tolkning av fastställandekriteriet gör detta oproportionerligt.

⁽¹⁾ Rådets beslut (Gusp) 2015/236 av den 12 februari 2015 om ändring av beslut 2010/413/Gusp om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 39, 2015, s. 18).

⁽²⁾ Rådets genomförandeförordning (EU) 2015/230 av den 12 februari 2015 om genomförande av förordning (EU) nr 267/2012 om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 39, 2015, s. 3).

⁽³⁾ Rådets beslut (Gusp) 2010/413 av den 26 juli 2010 om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av gemensam standpunkt 2007/140/Gusp (EUT L 195, 2010, s. 39).

⁽⁴⁾ Rådets förordning (EU) nr 267/2012 av den 23 mars 2012 om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av förordning (EU) nr 961/2010 (EUT L 88, 2012, s. 1).

Överklagande ingett den 24 november 2016 av Arrow Group ApS, Arrow Generics Ltd av den dom som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 8 september 2016 i mål T-467/13, Arrow Group ApS, Arrow Generics Ltd mot Europeiska kommissionen

(Mål C-601/16 P)

(2017/C 030/34)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Arrow Group ApS, Arrow Generics Ltd (ombud: C. Firth, S. Kon, C. Humpe, Solicitors)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom av den 8 september 2016 i mål T-467/13 och/eller ogiltigförklara artiklarna 1, 2 och 3 i kommissionens beslut av den 19 juni 2013 C(2013) 3803 slutlig i ärende AT.39226-Lundbeck i den del de avser klaganden,
- i andra hand upphäva tribunalens dom av den 8 september 2016 i mål T-467/13 och återförvisa ärendet till tribunalen,
- i tredje hand upphäva tribunalens dom av den 8 september 2016 i mål T-467/13 i den del domen fastställde de böter som Arrow ålades enligt artikel 2 i kommissionens beslut C(2013) 3803 för avtalen avseende Förenade kungariket och Danmark eller nedsätta bötesbeloppet, och
- förplikta kommissionen att ersätta Arrows rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Första grunden: Tribunalen tillämpade felaktigt prövningen av potentiell konkurrens:

1. Första argumentet: Tribunalen omkastade bevisbördan så att den lades på Arrow och fråntog kommissionen dess skyldighet att styrka att potentiell konkurrens förelåg.
2. Andra argumentet: Tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning då den fastställde att potentiell konkurrens förelåg på grundval av ett flertal hypoteser, i strid med den princip som kräver att för att potentiell konkurrens ska anses vara för handen måste en verklig och konkret möjlighet att komma in på marknaden föreligga.
3. Tredje argumentet: Tribunalen fäste otillbörlig vikt vid Lundbecks avsikt och gjorde en oriktig bedömning av bevisvärdet av omständigheter som inträffade efter det att avtalen ingåtts.
4. Fjärde argumentet: Tribunalen underlät att beakta betydelsen och påverkan av Paroxetine-domen från den engelska domstolen.
5. Femte argumentet: Tribunalen gjorde en oriktig bedömning då den drog slutsatsen att potentiell konkurrens förelåg på grundval av att Arrow hade vidtagit åtgärder för att komma in på marknaden.
6. Sjätte argumentet: Tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning då den tillämpade en presumtion för att Lundbecks patent var tillfälligt ogiltiga och inget intrång hade skett.

Andra grunden: Tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning då den fann att förlikningsavtalen avseende patenten syftade till att begränsa konkurrensen:

1. Första argumentet: Tribunalen underlät att beakta den omständigheten att ett avtal "möjligen" kan begränsa konkurrensen utgör inte en begränsning genom syfte.
2. Andra argumentet: Tribunalen gjorde en oriktig bedömning då den fann att avtalen huvudsakligen var avtal om utestängning från marknaden.
3. Tredje argumentet: Tribunalen drog den felaktiga slutsatsen att kommissionen kunde fastställa avtalens konkurrensbegränsande syfte, utan att beakta den situation som skulle ha varit för handen i avsaknad av avtalen.

Tredje grunden: Tribunalen gjorde en oriktig bedömning då den fastställde kommissionens slutsats att Arrow begick den påstådda överträdelsen uppsåtligt eller av oaktsamhet och Arrow skulle således inte ha ålagts böter.

Överklagande ingett den 24 november 2016 av Europeiska unionens råd av den dom som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 15 september 2016 i mål T-111/14, Unitec Bio mot rådet

(Mål C-602/16 P)

(2017/C 030/35)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Europeiska unionens råd (ombud: H. Marcos Fraile och advokat N. Tuominen)

Övriga parter i målet: Unitec Bio SA, Europeiska kommissionen, European Biodiesel Board (EBB)

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den dom som tribunalen meddelade den 15 september 2016 och som delgavs rådet den 16 september 2016 i mål T-111/14, Unitec Bio SA/Europeiska unionens råd,
- ogilla det yrkande som framställts av sökanden vid tribunalen om ogiltigförklaring av den omtvistade förordningen, och
- förplikta sökanden att ersätta rådets kostnader såväl vid tribunalen som vid domstolen.

Alternativt,

- återförvisa målet till tribunalen för ny prövning,
- förordna att beslut om rättegångskostnader ska anstå.

Grunder och huvudargument

1. **För det första** använde tribunalen fel rättsliga test vid bedömningen av huruvida rådet hade styrkt att inhemska råvarupriser i bokföringen för berörda argentinska exportörer var så felaktiga att det var motiverat att bortse från dem och använt den metod som anges i artikel 2.5 andra stycket i grundförordningen.⁽¹⁾ Därigenom har tribunalen ålagt rådet ett alltför strängt bevisbördekrav.
2. **För det andra** anser rådet att tribunalen underlåtit att i tillräcklig utsträckning motivera sin bedömning att den bevisning som institutionerna åberopat inte styrkte att priserna på huvudsakliga råvaror i Argentina var betydligt felaktiga på grund av DET-systemet.
3. **För det tredje** anser rådet att domslutet i den överklagade domen om ogiltigförklaring av antidumpningstullar såvitt avser sökanden är oproportionerligt i förhållande till det enda skäl för ogiltigförklaring som tribunalen lagt till grund för sin bedömning, vilket innebär att tribunalens bedömning om rättsstridighet ges otillbörliga verkningar.
4. Rådet ämnar leda i bevis att tribunalen gjort felaktig rättstillämpning i flera avseenden vilket påverkar den överklagade domens giltighet. Rådet anser dessutom att omständigheterna bakom sökandens första yrkande är klarlagda, vilket innebär att domstolen kan meddela dom i denna del och ogilla sökandens yrkande.
5. Rådet yrkar därför att domstolen upphäver den överklagade domen och ogillar sökandens yrkande vid tribunalen om ogiltigförklaring av den omtvistade förordningen.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EUT L 343, 2009, s. 51) (grundförordningen).

Överklagande ingett den 24 november 2016 av Europeiska unionens råd av den dom som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 15 september 2016 i mål T-139/14: PT Wilmar Bioenergi Indonesia och PT Wilmar Nabati Indonesia mot rådet

(Mål C-603/16 P)

(2017/C 030/36)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Europeiska unionens råd (ombud: H. Marcos Fraile, N. Tuominen, avocat)

Övriga parter i målet: PT Wilmar Bioenergi Indonesia, PT Wilmar Nabati Indonesia, Europeiska kommissionen, European Biodiesel Board (EBB)

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den dom som tribunalen meddelade den 15 september 2016, och som delgavs rådet den 16 september 2016, i mål T-139/14, PT Wilmar Bioenergi Indonesia och PT Wilmar Nabati Indonesia mot rådet,
- avslå yrkandet i första instans om ogiltigförklaring av den omtvistade förordningen, och
- förplikta PT Wilmar Bioenergi Indonesia och PT Wilmar Nabati Indonesia att ersätta rådets kostnader både i första instans och i målet om överklagande.

Klaganden yrkar i andra hand att domstolen ska

- återförvisa målet till tribunalen för en ny prövning, och
- fastställa att beslut om rättegångskostnader vad avser förfarandet vid tribunalen och målet om överklagande ska meddelas senare.

Grunder och huvudargument

1. Första grunden: Tribunalen tillämpade ett felaktigt rättsligt kriterium när den prövade huruvida rådet hade bevis för att fastställa att de inhemska råvarupriser som antecknats i de berörda indonesiska exportörernas bokföring var så snedvridna att det fanns skäl för att bortse från dem och tillämpa den metod som anges i artikel 2.5 andra stycket i grundförordningen. ⁽¹⁾ Härigenom lade tribunalen en alltför stor bevisbörda på institutionen.
2. Andra grunden: Tribunalens slutsats, att den bevisning som åberopats av institutionerna inte var tillräcklig för att visa att priserna på de viktigaste råmaterialen i Indonesien var påtagligt snedvridna på grund av den differentierade exportskatten, var inte tillräckligt motiverad.
3. Tredje grunden: Domslutet i den överklagade domen, genom vilket antidumpningstullarna ogiltigförklarades såvitt de avsåg PT Wilmar Bioenergi Indonesia och PT Wilmar Nabati Indonesia, är oproportionerligt i förhållande till den enda grund för ogiltigförklaring som godtogs av tribunalen och innebär att en ogiltigförklaring får olämpliga konsekvenser.
4. Rådet ska bevisa att den överklagade domen är behäftad med flera rättsliga fel som påverkar dess giltighet. Rådet gör dessutom gällande att det finns tillräcklig bevisning för de faktiska omständigheter som rör den sjätte grund som åberopades av PT Wilmar Bioenergi Indonesia och PT Wilmar Nabati Indonesia för att domstolen kan avgöra talan på denna grund och avslå ansökan.
5. Rådet yrkar därför att den överklagade domen ska upphävas och att den talan som PT Wilmar Bioenergi Indonesia och PT Wilmar Nabati Indonesia väckte i första instans om ogiltigförklaring av den omtvistade förordningen ska avslås.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EUT L 343, 2009, s. 51) (grundförordningen).

Överklagande ingett den 24 november 2016 av Europeiska unionens råd av den dom som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 15 september 2016 i mål T-121/14, PT Pelita Agung Agrindustri mot rådet

(Mål C-604/16 P)

(2017/C 030/37)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Europeiska unionens råd (ombud: H. Marcos Fraile, N. Tuominen, avocat)

Övriga parter i målet: PT Pelita Agung Agrindustri, Europeiska kommissionen, European Biodiesel Board (EBB)

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den dom som tribunalen meddelade den 15 september 2016, vilken delgavs rådet den 16 september 2016, i mål T-121/14, PT Pelita Agung Agrindustri/rådet,
- ogilla talan i första instans om ogiltigförklaring av den angripna förordningen och
- förplikta sökanden i första instans att ersätta rådets rättegångskostnader i första instans och i målet om överklagande.

I andra hand

- återförvisa målet till tribunalen för avgörande och
- förklara att beslut om rättegångskostnaderna i målet i första instans och i målet om överklagande ska anstå.

Grunder och huvudargument

1. **För det första:** Tribunalen har tillämpat fel rättsligt kriterium för att avgöra huruvida rådet hade bevis för att de inhemska råvarupriserna i de berörda indonesiska exportörernas register var tillräckligt snedvridna för att det skulle kunna lämnas utan beaktande och tillåta rådet att tillämpa den metod som föreskrivs i artikel 2.5 andra stycket i grundförordningen ⁽¹⁾. Tribunalen har härigenom ålagt institutionen alltför tung bevisbörda.
2. **För det andra:** Det finns ingen korrekt motivering för tribunalens slutsats att den bevisning som anförts av institutionerna inte var tillräcklig för att visa att det förelåg en betydande snedvridning av priserna vad avser de viktigaste råvarorna i Indonesien som berodde på det differentierade exportskattesystemet.
3. **För det tredje:** Domslutet i den överklagade domen, varigenom antidumpningstullarna ogiltigförklaras, såvitt de avser sökanden i första instans, är oproportionerligt i förhållande till den enda grund för talan om ogiltigförklaring som tribunalen prövat och innebär att konstaterandet om rättsstridighet får orimliga följder.
4. Rådet kommer att visa att den överklagade domen innehåller flera fall av felaktig rättstillämpning som påverkar dess giltighet. Rådet hävdar dessutom att de omständigheter som tas upp i den andra grund som anförts av sökanden i första instans är tillräckligt fastställda för att domstolen ska kunna pröva denna grund och ogilla talan.
5. Rådet begär således respektfullt att den överklagade domen ska upphävas och att den talan om ogiltigförklaring av den angripna rättsakten som väckts av sökanden i första instans ska ogillas.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EUT L 343, 2009, s. 51) (nedan kallad grundförordningen).

Överklagande ingett den 24 november 2016 av Europeiska unionens råd av den dom som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 15 september 2016 i mål T-120/14: PT Ciliandra Perkasa mot rådet

(Mål C-605/16 P)

(2017/C 030/38)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Europeiska unionens råd (ombud: H. Marcos Fraile, N. Tuominen, avocat)

Övriga parter i målet: PT Ciliandra Perkasa, Europeiska kommissionen, European Biodiesel Board (EBB)

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den dom som tribunalen meddelade den 15 september 2016, och som delgavs rådet den 16 september 2016, i mål T-120/14, PT Ciliandra Perkasa mot rådet,
- avslå yrkandet i första instans om ogiltigförklaring av den omtvistade förordningen, och
- förplikta PT Ciliandra Perkasa att ersätta rådets kostnader både i första instans och i målet om överklagande.

Klaganden yrkar i andra hand att domstolen ska

- återförvisa målet till tribunalen för en ny prövning, och
- fastställa att beslut om rättegångskostnader vad avser förfarandet vid tribunalen och målet om överklagande ska meddelas senare.

Grunder och huvudargument

1. Första grunden: Tribunalen tillämpade ett felaktigt rättsligt kriterium när den prövade huruvida rådet hade bevis för att fastställa att de inhemska råvarupriser som antecknats i de berörda indonesiska exportörernas bokföring var så snedvridna att det fanns skäl för att bortse från dem och tillämpa den metod som anges i artikel 2.5 andra stycket i grundförordningen.⁽¹⁾ Härigenom lade tribunalen en alltför stor bevisbörda på institutionen.
2. Andra grunden: Tribunalens slutsats, att den bevisning som åberopats av institutionerna inte var tillräcklig för att visa att priserna på de viktigaste råmaterialen i Indonesien var påtagligt snedvridna på grund av den differentierade exportskatten, var inte tillräckligt motiverad.
3. Tredje grunden: Domslutet i den överklagade domen, genom vilket antidumpningstullarna ogiltigförklarades såvitt de avsåg PT Ciliandra Perkasa, är oproportionerligt i förhållande till den enda grund för ogiltigförklaring som godtogs av tribunalen och innebär att en ogiltigförklaring får olämpliga konsekvenser.
4. Rådet ska bevisa att den överklagade domen är behäftad med flera rättsliga fel som påverkar dess giltighet. Rådet gör dessutom gällande att det finns tillräcklig bevisning för de faktiska omständigheter som rör PT Ciliandra Perkisas tredje grund för att domstolen kan avgöra talan på denna grund och avslå ansökan.
5. Rådet yrkar därför att den överklagade domen ska upphävas och att PT Ciliandra Perkisas talan i första instans om ogiltigförklaring av den omtvistade förordningen ska avslås.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EUT L 343, 2009, s. 51) (grundförordningen).

Överklagande ingett den 24 november 2016 av Europeiska unionens råd av den dom som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 15 september 2016 i mål T-80/14, PT Musim Mas mot rådet

(Mål C-606/16 P)

(2017/C 030/39)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Europeiska unionens råd (ombud: H. Marcos Fraile och advokat N. Tuominen)

Övriga parter i målet: PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas), Europeiska kommissionen, European Biodiesel Board (EBB)

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den dom som tribunalen meddelade den 15 september 2016 och som delgavs rådet den 16 september 2016 i mål T-80/14, PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas)/Europeiska unionens råd,
- ogilla det yrkande som framställts av sökanden vid tribunalen om ogiltigförklaring av den omtvistade förordningen, och
- förplikta sökanden att ersätta rådets kostnader såväl vid tribunalen som vid domstolen.

Alternativt,

- återförvisa målet till tribunalen för ny prövning,
- förordna att beslut om rättegångskostnader ska anstå.

Grunder och huvudargument

1. **För det första** använde tribunalen fel rättsliga test vid bedömningen av huruvida rådet hade styrkt att inhemska råvarupriser i bokföringen för berörda indonesiska exportörer var så felaktiga att det var motiverat att bortse från dem och använt den metod som anges i artikel 2.5 andra stycket i grundförordningen.⁽¹⁾ Därigenom har tribunalen ålagt rådet ett alltför strängt bevisbördekrav.
2. **För det andra** anser rådet att tribunalen underlätit att i tillräcklig utsträckning motivera sin bedömning att den bevisning som institutionerna åberopat inte styrkte att priserna på huvudsakliga råvaror i Indonesien var betydligt felaktiga på grund av DET-systemet.
3. **För det tredje** anser rådet att domslutet i den överklagade domen om ogiltigförklaring av antidumpningstullar såvitt avser sökanden är oproportionerligt i förhållande till det enda skäl för ogiltigförklaring som tribunalen lagt till grund för sin bedömning, vilket innebär att tribunalens bedömning om rättsstridighet ges otillbörliga verkningar.
4. Rådet ämnar leda i bevis att tribunalen gjort felaktig rättstillämpning i flera avseenden vilket påverkar den överklagade domens giltighet. Rådet anser dessutom att omständigheterna bakom sökandens andra del av det andra yrkande är klarlagda, vilket innebär att domstolen kan meddela dom i denna del och ogilla sökandens yrkande.
5. Rådet yrkar därför att domstolen upphäver den överklagade domen och ogillar sökandens yrkande vid tribunalen om ogiltigförklaring av den omtvistade förordningen.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EUT L 343, 2009, s. 51) (grundförordningen).

Överklagande ingett den 24 november 2016 av Europeiska unionens råd av den dom som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 15 september 2016 i målen T-112/14–T-116/14 och T-119/14, Molinos Río de la Plata m.fl. mot rådet

(Mål C-607/16 P)

(2017/C 030/40)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Europeiska unionens råd (ombud: H. Marcos Fraile och N. Tuominen, avocat)

Övriga parter i målet: Molinos Río de la Plata SA, Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFI y A, Vicentin SAIC, Aceitera General Deheza SA, Bunge Argentina SA, Cámara Argentina de Biocombustibles (Carbio), Europeiska kommissionen, European Biodiesel Board (EBB)

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den dom som tribunalen meddelade den 15 september 2016 (delgiven rådet den 16 september 2016) i målen T-112/14–T-116/14 och T-119/14, Molinos Río de la Plata m.fl. mot rådet,
- ogilla talan om ogiltigförklaring av den omtvistade förordningen som väcktes vid tribunalen, och
- förplikta sökandena i målet vid tribunalen att ersätta de kostnader som uppkommit för rådet med anledning av rättegången i tribunalen och i domstolen.

I andra hand yrkar klaganden att domstolen ska

- återförvisa målet till tribunalen för förnyad prövning, och
- besluta att frågan om rättegångskostnaderna i målet vid tribunalen och i målet om överklagande anstår.

Grunder och huvudargument

1. **Första grunden:** Tribunalen tillämpade ett felaktigt rättsligt kriterium för att avgöra huruvida rådet förfogade över bevisning som gjorde det möjligt att bestämma att de inhemska råvarupriserna i de berörda argentinska exportörernas protokoll var tillräckligt snedvridna för att det skulle vara motiverat att bortse från dem och i stället använda den metod som anges i artikel 2.5 andra stycket i grundförordningen.⁽¹⁾ Därigenom ålade tribunalen rådet en alltför tung bevisbörda.
2. **Andra grunden:** Tribunalen motiverade inte på ett korrekt sätt sin slutsats att den bevisning som lagts fram av institutionerna inte var tillräcklig för att visa att priserna på de viktigaste råvarorna i Argentina var väsentligt snedvridna till följd av DET-systemet.
3. **Tredje grunden:** Domslutet i den överklagade domen, i vilket antidumpningstullarna ogiltigförklarades såvitt de avsåg sökandena i målet vid tribunalen, står inte i proportion till den enda grund som åberopats till stöd för yrkandet om ogiltigförklaring som tribunalen prövade och medför att den konstaterade rättsstridigheten får oskäligen verkningar.
4. Rådet kommer att visa att tribunalen i den överklagade domen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning i en rad avseenden, vilket påverkar domens giltighet. Rådet anser vidare att de omständigheter som sökandena i målet vid tribunalen åberopade inom ramen för deras första grund till stöd för talan om ogiltigförklaring är tillräckligt klarlagda, så att domstolen kan pröva denna grund och ogilla talan.
5. Rådet yrkar således att domstolen ska upphäva den överklagade domen och ogilla talan om ogiltigförklaring av den omtvistade förordningen som väcktes vid tribunalen.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EUT L 343, 2009, s. 51) (grundförordningen).

Överklagande ingett den 24 november 2016 av Europeiska unionens råd av den dom som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 15 september 2016 i mål T-117/14, Cargill mot rådet

(Mål C-608/16 P)

(2017/C 030/41)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Europeiska unionens råd (ombud: H. Marcos Fraile, N. Tuominen, avocat)

Övriga parter i målet: Cargill SACI, Europeiska kommissionen, European Biodiesel Board (EBB)

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom av den 15 september 2016 i mål T-117/14, Cargill SACI mot Europeiska unionens råd, som delgavs rådet den 16 september 2016,
- ogilla talan i första instans om ogiltigförklaring av den omtvistade förordningen, och
- förplikta sökanden att ersätta rådets rättegångskostnader i båda instanserna.

Alternativt yrkar klaganden att domstolen ska

- återförvisa målet till tribunalen för ny prövning, och
- låta frågan om rättegångskostnader i båda instanserna anstå.

Grunder och huvudargument

1. **För det första** använde sig tribunalen av en felaktig rättslig metod när den gjorde sin bedömning av huruvida rådet förfogade över tillräcklig bevisning för att slå fast att de inhemska råvarupriserna i registren hos de relevanta argentinska exportörerna var tillräckligt snedvridna för att det skulle vara berättigat att bortse från dem och använda sig av den metod som föreskrivs i artikel 2.5 andra stycket i grundförordningen ⁽¹⁾. Tribunalen uppställde därmed ett alltför strängt beviskrav.
2. **För det andra** har tribunalen inte tillräckligt motiverat sin bedömning att den bevisning som institutionerna åberopat inte räckte för att visa att det förelåg en betydande snedvridning av priserna på de huvudsakliga råvarorna i Argentina som ett resultat av DET-systemet.
3. **För det tredje** anser rådet att domslutet, om ogiltigförklaring av antidumpningstullarna, såvitt det berör sökanden, är oproportionerligt i förhållande till den enda grund för ogiltigförklaring som tribunalen har undersökt och att det ger rättsstridigheten oberättigade verkningar.
4. Rådet kommer att visa att den överklagade domen är behäftad av flera fall av felaktig rättstillämpning som påverkar dess giltighet. Dessutom anför rådet att de uppgifter som åberopas inom ramen för sökandens första grund är tillräckligt styrkta för att domstolen ska kunna pröva talan med avseende på den grunden och ogilla talan.
5. Rådet yrkar därför att den överklagade domen ska upphävas och att talan i första instans om ogiltigförklaring av den omtvistade förordningen ska ogillas.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EUT L 343, 2009, s. 51) ("grundförordningen").

Överklagande ingett den 24 november 2016 av Europeiska unionens råd av den dom som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 15 september i mål T-118/14: LDC Argentina mot rådet

(Mål C-609/16 P)

(2017/C 030/42)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Europeiska unionens råd (ombud: H. Marcos Fraile och N. Tuominen, avocat)

Övriga parter i målet: LDC Argentina SA, Europeiska kommissionen, European Biodiesel Board (EBB)

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom av den 15 september 2016, vilken delgavs rådet den 16 september 2016, i mål T-118/14, LDC Argentina SA mot Europeiska unionens råd,
- ogilla sökandens talan i första instans om ogiltigförklaring av den omstridda förordningen, och
- förplikta sökanden att ersätta rådets rättegångskostnader i första och andra instans.

I andra hand,

- återförvisa målet till tribunalen för ny prövning, och
- fastställa att beslut om rättegångskostnaderna i första och andra instans meddelas senare.

Grunder och huvudargument

1. **För det första** tillämpade tribunalen ett felaktigt rättsligt kriterium när den bedömde huruvida rådet hade bevis för att fastställa att priserna på inhemska råvaror i de berörda argentinska exportörernas register var tillräckligt snedvridna för att det skulle vara motiverat att ignorera dem och tillämpa den metod som föreskrivs i artikel 2.5 andra stycket i grundförordningen ⁽¹⁾. Tribunalen ställde härigenom för höga beviskrav på institutionen.
2. **För det andra** är tribunalens slutsats att den bevisning som hade åberopats av institutionerna inte räckte för att visa att priserna på de huvudsakliga råvarorna i Argentina var nämnvärt snedvridna till följd av det differentierade exportskattesystemet bristfälligt motiverad.
3. **För det tredje** är den del av den överklagade domen som ogiltigförklarar antidumpningstullarna i den mån som sökanden avses oproportionerlig i förhållande till den enda grund för ogiltigförklaring som beaktades av tribunalen och ger fastställandet av olaglighet för stor verkan.
4. Rådet kan visa att den överklagade domen är behäftad med felaktig rättstillämpning i flera avseenden vilken påverkar domens giltighet. Rådet gör vidare gällande att de faktiska omständigheter som ligger till grund för sökandens första yrkande är tillräckligt vedertagna för att domstolen ska kunna ta ställning till detta yrkande och ogilla talan.
5. Rådet anser därför att den överklagade domen ska upphävas och att sökandens talan om ogiltigförklaring av den ifrågasatta förordningen i första instans ska ogillas.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EUT L 343, s. 51).

Överklagande ingett den 25 november 2016 av Xellia Pharmaceuticals ApS, Alpharma, LLC, tidigare Zoetis Products LLC, av den dom som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 8 september 2016 i mål T-471/13: Xellia Pharmaceuticals ApS, Alpharma mot Europeiska kommissionen

(Mål C-611/16 P)

(2017/C 030/43)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Xellia Pharmaceuticals ApS, Alpharma, LLC, tidigare Zoetis Products LLC (ombud: D.W. Hull, solicitor)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

- upphäva, till fullo eller till viss del, den överklagade domen,
- ogiltigförklara, till fullo eller till viss del, det omtvistade beslutet,
- undanröja eller i väsentlig utsträckning sätta ned böterna,
- alternativt återförvisa målet till tribunalen för prövning i enlighet med domstolens avgörande, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna både vid tribunalen och vid domstolen.

Grunder och huvudargument

Klagandena åberopar nio rättsliga grunder för sitt överklagande, varigenom det görs gällande att tribunalen gjort en felaktig rättstillämpning.

1. Tribunalen använde fel rättsliga kriterier vid bedömningen av huruvida Alpharma var en potentiell konkurrent i det att dess produkter utgjorde intrång i Lundbecks patent. I och med att det inte styrkts att Lundbecks patent var svaga, måste patenten presumeras vara giltiga och utsläppandet på marknaden av intrångsgörande produkter vara olagligt.
2. Trots att det slagits fast att Alpharma upptäckte precis före förlikningsöverenskommelsen att Lundbecks patent skulle beviljas och att dess produkter utgjorde intrång i Lundbecks patent, underlät tribunalen att pröva huruvida kommissionen hade visat att Alpharmas utsläppande fortsatte att vara en ekonomiskt livskraftig strategi mot bakgrund av dessa ytterligare hinder. Tribunalen utgick istället från bevis som inte anges i det omtvistade beslutet och lade istället felaktigt bevisbördan på klagandena att motbevisa kommissionens påstående att Alpharma var en potentiell konkurrent.
3. Tribunalen använde fel rättsliga kriterier vid bedömningen av huruvida förlikningsöverenskommelsen utgjorde ett konkurrenshinder "genom sitt syfte", i det att tribunalen underlät att pröva huruvida kommissionen hade styrkt att överenskommelsen rimligen kunde antas ha negativa verkningar, och underlät att beakta att kommissionen inte hade någon tidigare erfarenhet av denna typ av patentöverenskommelser.
4. Tribunalen underlät att pröva huruvida kommissionen hade styrkt att hindret i förlikningsöverenskommelsen gick utöver omfattningen av Lundbecks patent.
5. Tribunalen använde fel rättsliga kriterier vid bedömningen av huruvida kommissionens undersökning tagit för lång tid och huruvida kommissionen därmed åsidosatt klagandenas rätt till försvar.
6. Tribunalen gjorde fel då den fastställde kommissionens beslut att rikta beslutet mot Zoetis (nu Alpharma LLC) och inte mot Merck Generics Holding GmbH, trots att kommissionen underlät att i det omtvistade beslutet ange något skäl för att skilja de båda bolagens förhållanden åt.

7. Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning då den fann att rättsläget var tillräckligt klart då förlikningsavtalet ingicks så att klagandena med säkerhet kunde förstå vilka rättigheter och skyldigheter som bolaget hade, och vidta åtgärder i enlighet därmed.
8. Tribunalen gjorde fel då den fastställde det omtvistade beslutet trots att kommissionen uppenbarligen underlätit att beakta överträdelsens allvar då den fastställde böterna, vilket är ett krav enligt artikel 23.3 i förordning nr 1/2003.⁽¹⁾
9. Tribunalen använde fel rättsliga kriterier vid bedömningen av vilket år som man skulle utgå från vid beräkningen av taket på 10 procent av de böter som ålades A.L. Industrier.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EGT L 1, 2003, s. 1).

Överklagande ingett den 28 november 2016 av Merck KGaA av den dom som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 8 september 2016 i mål T-470/13, Merck KGaA mot Europeiska kommissionen

(Mål C-614/16 P)

(2017/C 030/44)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Merck KGaA (ombud: B. Bär-Bouyssi re, Rechtsanwalt, S. Smith, Solicitor, R. Kreisberger, Barrister, D. Mackersie, Advocate)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen, Generics (UK) Ltd

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva punkt 1 i domslutet,
- ogiltigförklara artiklarna 1.1 och 2.1 i beslutet och artiklarna 3 och 4 i den del de avser Merck,
- i andra hand, upphäva eller nedsätta det bötesbelopp som Merck har ålagts,
- upphäva punkt 2 i domslutet och förplikta kommissionen att bära sina rättegångskostnader och ersätta Mercks rättegångskostnader både avseende förfarandet i första instans och överklagandet.

Grunder och huvudargument

1. Genom den första grunden för överklagandet har klaganden gjort gällande att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning då den fann att förlikningsavtalen avseende patenten ("förlikningsavtalen") som ingicks mellan Generics (UK) ("GUK") och Lundbeck utgjorde konkurrensbegränsningar genom syfte enligt artikel 101.1 FEUF:
 - i. Klagandens första argument avser att tribunalen gjorde en felaktig bedömning avseende den rättsliga norm och det korrekta angreppssätt som skulle tillämpas för att avgöra huruvida förlikningsavtalen kunde anses utgöra konkurrensbegränsning genom syfte, i synnerhet med hänsyn till de rättsliga principer som fastställdes i mål C-67/13 P Cartes Bancaires.
 - ii. Klagandens andra argument avser att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning då den underlät att pröva huruvida f rlikningsavtalens lydelse visade på en tillräckligt allvarlig skada.
 - iii. Klagandens tredje argument avser att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning då den fann att förlikningsavtalen visade på en tillräckligt allvarlig skada på grundval av att de var jämförbara med avtal om utestängning från marknaden.
 - iv. Klagandens fjärde argument avser att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning då den fann att förlikningsavtalen visade på tillräckligt allvarlig skada på grundval av att de medförde att en tvist vars utgång var osäker kunde undvikas.

- v. Klagandens femte argument avser att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning då den ansåg att betalningen till GUK i enlighet med förlikningsavtalen utgjorde en väsentlig del av konkurrensbegränsningen genom syfte.
 - vi. Klagandens sjätte argument avser att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning då den lade faktiska överväganden som var inte föll inom avtalets lydelse till grund för dess slutsats att konkurrensbegränsning genom syfte förelåg.
 - vii. Klagandens sjunde argument avser att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning då den fann att förlikningsavtalet avseende EES gick utöver räckvidden av Lundbecks patent.
2. Genom den andra grunden för överklagandet har klaganden gjort gällande att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning då den fann att GUK och Lundbeck var potentiella konkurrenter vid tidpunkten för förlikningsavtalens ingående:
- viii. Klagandens åttonde argument avser att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning då den underlät att beakta huruvida de åtta vägar in på marknaden som kommissionen förutsatte var ekonomiskt hållbara, eller praktiskt möjliga, för GUK inom en tillräckligt begränsad tidsram.
 - ix. Klagandens nionde argument avser att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning då den omkastade bevisbördan för potentiell konkurrens.
 - x. Klagandens tionde argument avser att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning då den fann att den omständigheten att parterna hade ingått förlikningsavtalen var relevant för bedömningen av huruvida potentiell konkurrens förelåg.
 - xi. Klagandens elfte argument avser att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning då den underlät att fastställa att en bedömning av potentiell konkurrens inte var lämplig i sammanhanget av en bedömning av huruvida en konkurrensbegränsning "genom syfte" förelåg.
3. Genom den tredje grunden för överklagandet har klaganden gjort gällande att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning då den fastställde det bötesbelopp som kommissionen ålagt klaganden:
- xii. Klagandens tolfte argument avser att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning då den fann att kommissionen var behörig att ålägga klaganden böter, eller, i andra hand, att ålägga ett mer än symboliskt bötesbelopp.
-

TRIBUNALEN

Tribunalens dom av den 13 december 2016 – Al-Ghabra mot kommissionen

(Mål T-248/13) ⁽¹⁾

(Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Restriktiva åtgärder mot vissa med Usama bin Ladin, nätverket al-Qaida och talibanerna associerade personer och enheter — Förordning (EG) nr 881/2002 — Frysning av penningmedel och ekonomiska tillgångar tillhörande en person som finns upptagen i en förteckning som upprättats av ett FN-organ — Upptagande av denna person i förteckningen i bilaga I till förordning (EG) nr 881/2002 — Talan om ogiltigförklaring — Rimlig frist — Skyldighet att kontrollera och motivera att det finns grund för de åberopade skälen)

(2017/C 030/45)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Mohammed Al-Ghabra (London, Förenade kungariket) (ombud: E. Grieves, barrister och J. Carey, solicitor)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis M. Konstantinidis, T. Scharf och F. Erlbacher, därefter M. Konstantinidis och F. Erlbacher)

Intervenienter till stöd för svarandens yrkanden: Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (ombud: inledningsvis S. Behzadi-Spencer och V. Kaye, därefter V. Kaye, därefter S. Brandon, och slutligen C. Crane, biträdda av T. Eicke, QC), Europeiska unionens råd (ombud: J.-P. Hix och E. Finnegan)

Saken

Talan med stöd av artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av dels kommissionens förordning (EG) nr 14/2007 av den 10 januari 2007 om ändring för sjuttiofjärde gången av rådets förordning (EG) nr 881/2002 om införande av vissa särskilda restriktiva åtgärder mot vissa med Usama bin Ladin, nätverket al-Qaida och talibanerna associerade personer och enheter och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 467/2001 (EUT L 6, 2007, s. 6), i den mån den är tillämplig på sökanden, dels av kommissionens beslut Ares (2013) 188023 av den 6 mars 2013 att låta sökanden kvarstå i förteckningen över personer och enheter som omfattas av tillämpningsområdet för bestämmelserna i rådets förordning (EG) nr 881/2002 av den 27 maj 2002 om införande av vissa särskilda restriktiva åtgärder mot vissa med Usama bin Ladin, nätverket al-Qaida och talibanerna associerade personer och enheter och om upphävande av förordning (EG) nr 467/2001 om förbud mot export av vissa varor och tjänster till Afghanistan, skärpning av flygförbudet och förlängning av spärrandet av tillgångar och andra finansiella medel beträffande talibanerna i Afghanistan (EUT L 139, 2002, s. 9).

Domslut

- 1) Talan avvisas i den del som avser ogiltigförklaring av kommissionens förordning (EG) nr 14/2007 av den 10 januari 2007 om ändring för sjuttiofjärde gången av rådets förordning (EG) nr 881/2002 om införande av vissa särskilda restriktiva åtgärder mot vissa med Usama bin Ladin, nätverket al-Qaida och talibanerna associerade personer och enheter och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 467/2001, i den mån den är tillämplig på Mohammed Al-Ghabra.
- 2) Talan ogillas i övrigt.
- 3) Mohammed Al-Ghabra ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.
- 4) Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland samt Europeiska unionens råd ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 9, 11.1.2014.

Tribunalens dom av den 13 december 2016 – European Dynamics Luxembourg och Evropaiki Dynamiki mot kommissionen

(Mål T-764/14) ⁽¹⁾

(Offentlig upphandling av tjänster — Anbudsförfarande — Tekniskt bistånd, utveckling och genomförande av ett tulltransiteringssystem för Asean (ACTS) — En anbudsgivares anbud förkastas — Tilldelning av kontraktet till en annan anbudsgivare — Urvalskriterier — Tilldelningskriterier — Motiveringsskyldighet — Uppenbart oriktig bedömning — Likabehandling — Öppenhet)

(2017/C 030/46)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: European Dynamics Luxembourg SA (Luxemburg, Luxemburg) och Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Aten, Grekland) (ombud: inledningsvis advokaterna M. Sfyrí och I. Ampazis, därefter M. Sfyrí)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis S. Bartelt och A. Marcoulli, därefter S. Bartelt och M. Konstantinidis)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 5 september 2014 om att förkasta sökandenas anbud i det begränsade anbudsförfarandet EuropeAid/135040/C/SER/MULTI angående utveckling av ett automatiserat pilotsystem för administration av tulltransitering för Asean (ASEAN Customs Transit System) och att tilldela en annan anbudsgivare kontraktet.

Domslut

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *European Dynamics Luxembourg SA och Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE ska ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EUT C 26, 26.1.2015.

Tribunalens dom av den 13 december 2016 – Printeos m.fl. mot kommissionen

(Mål T-95/15) ⁽¹⁾

(Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Europeiska marknaden för standardkuvert enligt katalog och specialtryckta kuvert — Beslut i vilket det konstateras en överträdelse av artikel 101 FEUF — Samordning av försäljningspriserna och uppdelning av kunderna — Förlikningsförfarande — Böter — Grundbelopp — Anpassning i särskilda fall — Tak motsvarande 10 procent av sammanlagd omsättning — Artikel 23.2 i förordning (EG) nr 1/2003 — Motiveringsskyldighet — Likabehandling)

(2017/C 030/47)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Printeos, SA (Alcalá de Henares, Spanien), Tompla Sobre Exprés, SL (Alcalá de Henares), Tompla Scandinavia AB (Stockholm, Sverige), Tompla France SARL (Fleury Mérogis, Frankrike), Tompla Druckerzeugnisse Vertriebs GmbH (Leonberg, Tyskland) (ombud: advokaterna H. Brokelmann och P. Martínez Lage Sobredo)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: F. Castilla Contreras, F. Jimeno Fernández och C. Urraca Caviedes)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF med yrkande, i första hand, om delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut C(2014) 9295 final av den 10 december 2014 om ett förfarande enligt artikel [101 FEUF] och artikel 53 i EES-avtalet (ärende AT.39780 – Kuvert) och, i andra hand, om nedsättning av de böter som ålagts sökandena.

Domslut

- 1) Artikel 2.1 e i kommissionens beslut C(2014) 9295 final av den 10 december 2014 om ett förfarande enligt artikel [101 FEUF] och artikel 53 i EES-avtalet (ärende AT.39780 – Kuvert) ogiltigförklaras.
- 2) Europeiska kommissionen ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 127, 20.4.2015.

Tribunalens dom av den 14 december 2016 – PAL Bullermann mot EUIPO – Symaga (PAL)

(Mål T-397/15) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Upphävandeförfarande — EU-figurmärket PAL — Partiellt upphävande — Verkligt bruk av varumärket — Artikel 15.1 a och artikel 51.1 a i förordning (EG) nr 207/2009 — Form som skiljer sig från det registrerade varumärket — Regel 22.3 och 22.4 i förordning (EG) nr 2868/95)

(2017/C 030/48)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: PAL Bullermann GmbH (Friesoythe Markhausen, Tyskland) (ombud: advokaten J. Eberhardt)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: D. Walicka)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Symaga, SA (Villarta de San Juan, Spanien) (ombud: advokaten A. Tarí Lázaro)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s första överklagandenämnd den 7 maj 2015 (ärende R 1626/2014-1) om ett upphävandeförfarande mellan PAL-Bullermann och Symaga.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) PAL-Bullermann GmbH ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 302, 14.9.2015.

Tribunalens dom av den 13 december 2016 – Guiral Broto mot EUIPO – Gastro & Soul (Café del Sol)(Mål T-548/15) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket Café del Sol — Det äldre nationella figurmärket Café del Sol — Underlåtelse att inkomma med bevisning på det språk som används i invändningsförfarandet — Artiklarna 75 och 76 i förordning (EG) nr 207/2009 — Reglerna 19 och 20 i förordning (EG) nr 2868/95 — Rätten till försvar)

(2017/C 030/49)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Ramón Guiral Broto (Marbella, Spanien) (ombud: advokaten J. L. de Castro Hermida)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: H. O'Neill)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Gastro & Soul GmbH (Hildesheim, Tyskland)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s femte överklagandenämnd den 16 juli 2015 (ärende R 2755/2014-5) om ett invändningsförfarande mellan Ramón Guiral Broto och Gastro & Soul.

Domslut

- 1) Det beslut som meddelades av den femte överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 16 juli 2015 (ärende R 2755/2014-5) om ett invändningsförfarande mellan Ramón Guiral Broto och Gastro & Soul ogiltigförklaras.
- 2) Överklagandet ogillas i övrigt.
- 3) EUIPO och Ramón Guiral Broto ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 398, 30.11.2015.

Tribunalens dom av den 13 december 2016 – Guiral Broto mot EUIPO – Gastro & Soul (CAFE DEL SOL)(Mål T-549/15) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket Café del Sol — Det äldre nationella figurmärket Café del Sol — Underlåtelse att inkomma med bevisning på det språk som används i invändningsförfarandet — Artiklarna 75 och 76 i förordning (EG) nr 207/2009 — Reglerna 19 och 20 i förordning (EG) nr 2868/95 — Rätten till försvar)

(2017/C 030/50)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Ramón Guiral Broto (Marbella, Spanien) (ombud: advokaten J. L. de Castro Hermida)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: H. O'Neill)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Gastro & Soul GmbH (Hildesheim, Tyskland)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s femte överklagandenämnd den 16 juli 2015 (ärende R 1888/2014-5) om ett invändningsförfarande mellan Ramón Guiral Broto och Gastro & Soul.

Domslut

- 1) Det beslut som meddelades av den femte överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 16 juli 2015 (ärende R 1888/2014-5) om ett invändningsförfarande mellan Ramón Guiral Broto och Gastro & Soul ogiltigförklaras.
- 2) Överklagandet ogillas i övrigt.
- 3) EUIPO och Ramón Guiral Broto ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 381, 16.11.2015.

Tribunalens dom av den 13 december 2016 – Puro Italian Style mot EUIPO (smartline)

(Mål T-744/15) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket smartline — Absolut registreringshinder — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)

(2017/C 030/51)

Rättegångsspråk: italienska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Puro Italian Style SpA (Modène, Italien) (ombud: advokaten F. Terrano)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: L. Rampini)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s första överklagandenämnd den 7 oktober 2015 (ärende R 2258/2014-1) om en ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket smartline.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Puro Italian Style SpA ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) har haft.

⁽¹⁾ EUT C 78, 29.2.2016.

Tribunalens dom av den 14 december 2016 – Scorpio Poland mot EUIPO – Eckes-Granini Group (YO!)

(Mål T-745/15) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket YO! — Det äldre nationella ordmärket YO — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)

(2017/C 030/52)

Rättegångsspråk: polska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Scorpio Poland, tidigare FH Scorpio (Łódź, Polen) (ombud: advokaten R. Rumpel)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: A. Schifko och E. Śliwińska)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Eckes-Granini Group GmbH (Nieder-Olm, Tyskland) (ombud: advokaten W. Berlit)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 2 oktober 2015 (ärende R 1546/2014-2) om ett invändningsförfarande mellan Eckes-Granini Group och FH Scorpio.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Scorpio Poland ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 59, 15.2.2016.

Tribunalens dom av den 13 december 2016 – Sovena Portugal – Consumer Goods mot EUIPO – Mueloliva (FONTOLIVA)

(Mål T-24/16) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Internationell registrering som designerar Europeiska unionen — Ordmärket FONTOLIVA — Det äldre nationella ordmärket FUENOLIVA — Relativt registreringshinder — Huruvida registreringen av det äldre varumärket är giltig — Nya omständigheter och bevis har åberopats vid tribunalen — Verkligt bruk av det äldre varumärket — Behörighet att ändra ett beslut — Artiklarna 8.1 b, 42.2, 42.3, 65 och 76 i förordning (EG) nr 207/2009)

(2017/C 030/53)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Sovena Portugal – Consumer Goods, SA (Algés, Portugal) (ombud: advokaten D. Martins Pereira)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: L. Rampini)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Mueloliva, SL (Córdoba, Spanien)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 4 november 2015 (ärende R 1813/2014-2) om ett invändningsförfarande mellan Mueloliva och Sovena Portugal – Consumer Goods.

Domslut

- 1) Det beslut som meddelades av andra överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 4 november 2015 (ärende R 1813/2014-2) ogiltigförklaras.
- 2) Den invändning som Mueloliva, SL framställt mot den av Sovena Portugal – Consumer Goods, SA ingivna ansökan om internationell registrering som designerar Europeiska unionen av ordmärket FONTOLIVA avslås.
- 3) Överklagandet ogillas i övrigt.
- 4) EUIPO ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Sovena Portugal – Consumer Goods rättegångskostnader i målet vid tribunalen.

- 5) EUIPO och Mueloliya ska var och en bära hälften av Soven Portugal – Consumer Goods nödvändiga kostnader för förfarandet vid EUIPO:s överklagandenämnd.

⁽¹⁾ EUT C 106, 21.3.2016.

Tribunalens dom av den 13 december 2016 – Apax Partners mot EUIPO – Apax Partners Midmarket (APAX)

(Mål T-58/16) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket APAX — Det äldre internationella ordmärket APAX — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Varu- eller tjänsteslagslikhet — Artikel 8.1 a och b i förordning (EG) nr 207/2009)

(2017/C 030/54)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Apax Partners LLP (London, Förenade kungariket) (ombud: D. Rose, J. Warner och J. Curry, solicitors)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: A. Folliard-Monguiral och I. Moisesescu)

Motpart vid EUIPO:s överklagandenämnd, som intervenerat vid tribunalen: Apax Partners Midmarket (Paris, Frankrike) (ombud: advokaten C. Moyou Joly)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 26 november 2015 (ärende R 1441/2014-2) om ett invändningsförfarande mellan Apax Partners Midmarket och Apax Partners.

Domslut

1) Överklagandet ogillas.

2) APAX Partners LLP ska ersätta rättegångskostnaderna, inklusive APAX Partners Midmarkets nödvändiga kostnader under förfarandet vid överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO).

⁽¹⁾ EUT C 111, 29.3.2016.

Tribunalens dom av den 14 december 2016 – Grid applications mot EUIPO (APlan)

(Mål T-154/16) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket APlan — Absolut registreringshinder — Beskrivande karaktär — Artikel 7.1 c i förordning (EG) nr 207/2009)

(2017/C 030/55)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Grid applications GmbH (Wien, Österrike) (ombud: advokaten M. Meyenburg)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: H. Kunz)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 15 februari 2016 (ärende R 1819/2015-4) om en ansökan om registrering av ordkännetecknet APlan som EU-varumärke.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Grid applications GmbH ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 200, 6.6.2016.

Talan väckt den 18 november 2016 – Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank mot Gemensamma resolutionsnämnden**(Mål T-809/16)**

(2017/C 030/56)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG (Bregenz, Österrike) (ombud: advokaten G. Eisenberger)

Svarande: Gemensamma resolutionsnämnden

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara beslutet från Gemensamma resolutionsnämnden SRB/ES/SRF/2016/06 av den 15 april 2016 ("Decision of the Executive Session of the Board of 15 April 2016 on the 2016 ex-ante contributions to the Single Resolution Fund (SRB/ES/SRF/2016/06)") liksom beslutet från Gemensamma resolutionsnämnden SRB/ES/SRF/2016/13 av den 20 maj 2016 ("Decision of the Executive Session of the Board of 20 May 2016 on the adjustment of the 2016 ex-ante contributions to the Single Resolution Fund supplementing the Decision of the Executive Session of the Board of 15 April 2016 on the 2016 ex-ante contributions to the Single Resolution Fund (SRB/ES/SRF/2016/13)"), i vart fall i den del de berör sökanden, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

- Första grunden: Uppenbart åsidosättande av väsentliga formföreskrifter på grund av avsaknad av (fullständig) delgivning av de angripna besluten.
- Andra grunden: Uppenbart åsidosättande av väsentliga formföreskrifter på grund av en otillräcklig motivering av de angripna besluten.

Talan väckt den 18 november 2016 – Di Bernardo mot kommissionen**(Mål T-811/16)**

(2017/C 030/57)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Danilo Di Bernardo (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaterna S. Orlandi och T. Martin)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara beslutet av den 10 augusti 2016 av uttagningskommittén i uttagningsförfarandet EPSO/AST-SC/03/15 att utesluta sökanden från detta förfarande, och
- i alla händelser förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Uppenbart oriktig bedömning av uttagningskommittén i flera avseenden beträffande bedömningen av sökandens yrkeserfarenhet.
2. Andra grunden, som anförs i andra hand: bristande motivering av det överklagade beslutet, då sökanden inte informerats om uttagningskommitténs urvalskriterier.

Talan väckt den 21 november 2016 – Abes mot kommissionen

(Mål T-813/16)

(2017/C 030/58)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: Abes – companhia de assistência, bem-estar e serviços para seniores, Lda (São Pedro de Tomar, Portugal) (ombud: advokaten N. Mimoso Ruiz)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- fastställa att denna talan om ogiltigförklaring har väckts på ett rättsenligt sätt och kan tas upp till sakprövning, enligt artiklarna 263 och 164 FEUF,
- ogiltigförklara beslut C(2016)5054 av den 9 augusti 2016, eftersom det däri slås fast att den åtgärd som beskrivs i anmälan inte utgör statligt stöd enligt artikel 107.1 FEUF,
- ogiltigförklara beslut C(2016)5054 av den 9 augusti 2016 enligt artikel 263 FEUF, eftersom det däri slås fast att den åtgärd som beskrivs i anmälan, i den mån den utgör statligt stöd, är förenlig med den inre marknaden enligt artikel 107.3 c FEUF, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna och klagandens utgifter.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Avsaknad av motivering. Klaganden anser att beslutet saknar motivering. Det slås däri nämligen fast att den åtgärd som beskrivs i anmälan, även om åtgärden utgör stöd enligt artikel 107.1 FEUF, är förenlig med den inre marknaden enligt artikel 107.3 c FEUF, utan att denna slutsats har motiverats.

2. Andra grunden: Uppenbart oriktig bedömning. Sökanden anser att beslutet har tillkommit genom en felaktig bedömning såvitt avser stödåtgärdens påverkan på handeln mellan medlemsstaterna. De skäl som kommissionen har anfört för sin slutsats att stödåtgärdens påverkan på handeln mellan medlemsstaterna är rent hypotetisk eller antaglig och att den, om den föreligger, endast kommer att vara marginell, är inte starka och garanterar i praktiken en utbredning av liknande punktåtgärder, inte bara i regionen Tomar utan i hela landet, med den avskräckande verkan som detta leder till för investeringar inom landet och för investeringar från andra medlemsstater.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av artikel 107.1 FEUF. Nämnda artikel har åsidosatts, eftersom kommissionen i) inte med erforderlig omsorg och objektivitet prövade huruvida den aktuella åtgärden kunde påverka handeln mellan medlemsstaterna, ii) inte beaktade att det inte finns något gränsvärde eller någon procentsats under vilka det i princip kan anses att handeln mellan medlemsstaterna inte har påverkats, iii) inte beaktade att påverkan på handeln mellan medlemsstaterna inte är beroende av de tillhandahållna tjänsternas lokala eller regionala natur eller av den aktuella verksamhetens betydelse, iv) inte tillräckligt framhöll att när ett stöd beviljas av staten får ett företag en starkare ställning i förhållande till konkurrerande företag, vilket måste innebära att konkurrerande företag kommer att åtnjuta mindre förmånliga villkor för att finansiera nya investeringar i nämnda stat.

Talan väckt den 22 november 2016 – Netflix International och Netflix mot kommissionen

(Mål T-818/16)

(2017/C 030/59)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Netflix International BV (Amsterdam, Nederländerna) och Netflix, Inc (Los Gatos, Kalifornien, Förenta staterna) (ombud: advokaterna C. Alberdingk Thijm, S. van Schaik och S. van Velze)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 1 september 2016 genom vilket en ändring av den tyska lagen om åtgärder för att främja tysk film enligt den sjunde ändringslagen förklarades vara förenlig med den inre marknaden ⁽¹⁾, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena sex grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av direktiv 2010/13 ⁽²⁾.

- Kommissionen åsidosatte artikel 13.1 i direktiv 2010/13 när den fann att den tyska åtgärden var förenlig med denna artikel tolkad mot bakgrund av den föreslagna ändringen.
- Kommissionen åsidosatte artiklarna 2.1, 2.2 och 3 i direktiv 2010/13 när den beslutade att den tyska åtgärden inte åsidosätter ursprungslandsprincipen.

2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 110 FEUF.

- Kommissionen åsidosatte artikel 110 FEUF när den fann att den tyska åtgärden inte diskriminerar leverantörer av audiovisuella medietjänster på begäran ("leverantörer av beställvideo") som är etablerade utanför Tyskland men vilka riktar sig till tyska kunder.

3. Tredje grunden: Åsidosättande av artikel 56 FEUF.

- Kommissionen åsidosatte artikel 56 FEUF när den underlät att pröva huruvida den tyska åtgärden strider mot friheten att tillhandahålla tjänster, vilket den gör.

4. Fjärde grunden: Åsidosättande av artikel 49 FEUF.

- Kommissionen åsidosatte artikel 49 FEUF när den underlät att pröva huruvida den tyska åtgärden strider mot etableringsfriheten, vilket den gör.

5. Femte grunden: Åsidosättande av artikel 107 FEUF.

- Kommissionen åsidosatte artikel 107 FEUF när den fann att den tyska åtgärden är en form av statligt stöd som kan motiveras av ett kulturellt syfte och är förenlig med den inre marknaden.

6. Sjätte grunden: Åsidosättande av väsentliga formföreskrifter.

- Kommissionen åsidosatte väsentliga formföreskrifter när den underlät att uppfylla kraven på motivering i artikel 296 andra stycket FEUF och att iaktta rätten till god förvaltning i artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

⁽¹⁾ Kommissionens beslut (EU) 2016/2042 av den 1 september 2016 om den stödordning SA.38418 – 2014/C (f.d. 2014/N) som Tyskland planerar att genomföra till stöd för filmproduktion och filmdistribution (delgivet med nr C(2016) 5551) (EUT L 314, 2016, s. 63).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/13/EU av den 10 mars 2010 om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster (direktiv om audiovisuella medietjänster) (EUT L 95, 2010, s. 1)

Talan väckt den 25 november 2016 – Celio International mot kommissionen

(Mål T-832/16)

(2017/C 030/60)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Celio International SA (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaterna H. Gilliams och J. Bocken)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 11 januari 2016 om den statliga stödordning för skattelättnader vid överskjutande vinst SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) som Konungariket Belgien har genomfört ⁽¹⁾,
- i andra hand, ogiltigförklara artiklarna 2–4 i beslutet,
- under alla omständigheter, ogiltigförklara artiklarna 2–4 i beslutet till den del dessa artiklar a) föreskriver återbetalning från andra enheter än dem som omfattas av ett ”avgörande om beskattning av överskjutande vinst” i den mening som avses i beslutet, och b) föreskriver att återbetalningen ska uppgå till ett belopp som motsvarar mottagarnas skattebesparingar utan att tillåta att Belgien beaktar uppjusteringar som företagits av andra skattemyndigheter, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Kommissionen gjorde en uppenbart oriktig bedömning och gjorde sig skyldig till maktmissbruk och bristfällig motivering till den del den, i det angripna beslutet, gjorde gällande att en stödordning föreligger.

2. Andra grunden: Kommissionen åsidosatte artikel 107 FEUF och motiveringsskyldigheten samt gjorde en uppenbart oriktig bedömning till den del den, i det angripna beslutet, kvalificerade den påstådda stödordningen som en selektiv åtgärd.
3. Tredje grunden: Kommissionen åsidosatte artikel 107 FEUF och gjorde en uppenbart oriktig bedömning till den del den, i det angripna beslutet, fastställde att den påstådda stödordningen ger upphov till en fördel.
4. Fjärde grunden: Alternativt åsidosatte kommissionen artikel 107 FEUF och skyddet för berättigade förväntningar, gjorde en uppenbart oriktig bedömning samt gjorde sig skyldig till maktmissbruk och bristfällig motivering till den del den, i det angripna beslutet, ålade Belgien att återkräva stödet.

⁽¹⁾ Kommissionens beslut (EU) 2016/1699 av den 11 januari 2016 om den statliga stödordning för skattelättnader vid överskjutande vinst SA.37667 (2015/C) (f.d. 2015/NN) som Belgien har genomfört [delgivet med nr C(2015) 9837] (EUT L 260, s. 61).

Talan väckt den 28 november 2016 – Louvers Belgium mot kommissionen

(Mål T-835/16)

(2017/C 030/61)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Louvers Belgium Company (Zaventem, Belgien) (ombud: advokaten V. Lejeune)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som Europeiska kommissionen fattade den 19 september 2016 och som innebar att sökandens anbud inte antogs och kontraktet nr OIB.02/PO/2016/012/703 tilldelades konsortiet RIDEAUPRESS ITLINE;
- bifalla sökandens yrkande om skadestånd, varvid kommissionen ska förpliktas betala sökanden kapitalbeloppet 387 500 euro i skadestånd för den skada sökanden lidit till följd av att den inte erhållit kontraktet, med tillägg för dröjsmålsränta beräknad enligt lagstadgad räntesats till dess att full betalning sker,
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. I den första grunden görs gällande ett åsidosättande av motiveringsskyldigheten, av sökandens rätt till en god förvaltning och av insynsprincipen. Trots att sökanden upprepade gånger med enfaset framställt begäran, har kommissionen inte meddelat sökanden de tekniska specifikationerna på produkterna från anbudstagaren jämte resultaten av bedömningen av anbudet och prover som anbudstagaren översänt till kommissionen.
2. I den andra grunden görs gällande ett åsidosättande av insynsprincipen och principen om likabehandling av anbudsgivare såväl i samband med utarbetandet av förfrågningsunderlaget som i samband med kommissionens utvärdering av anbudsgivarnas anbud. Sökanden har i synnerhet kritiserat kommissionen för följande:
 - Kommissionen har vid utarbetandet av förfrågningsunderlaget använt sig av tekniska egenskaper samt fotografier av produkterna som erbjudits av en anbudsgivare i en tidigare anbudsinfördran, vilken hade ett liknande föremål och vilken kommissionen hade ogiltigförklarat av felaktiga skäl. Detta innebar att det skapades omotiverade hinder för att konkurrensutsätta upphandlingarna.
 - Kommissionen har vidare åsidosatt den grundläggande regeln om att anbudsgivarnas ska behandlas lika genom att uppställa tekniska krav som ur teknisk synvinkel är omotiverade och mycket restriktiva. Dessa krav var uppenbarligen avsedda att överensstämja med de produkter som tillhandahålls av en viss ekonomisk aktör.

- Slutligen har kommissionen inte på ett objektivt sätt utvärderat det anbud som sökanden ingett i den omtvistade anbudsinfordran och att på ett felaktigt sätt förkastat anbudet, trots att sökandens produkter till fullo uppfyllde de minimikrav vad gäller tekniska egenskaper för de produkter som angetts i förfrågningsunderlaget och således på likvärdigt sätt uppfyllde de uppställda kraven.

I den andra grunden anser sökanden således att det ingivna anbudet i tekniskt hänseende uppfyllde kraven, och således var korrekt. Kommissionen borde ha granskat anbudet ekonomiskt, varvid den hade varit tvungen att tilldela sökanden kontraktet, eftersom dess anbud hade det lägsta priset.

Talan väckt den 30 november 2016 – Polen mot kommissionen

(Mål T-836/16)

(2017/C 030/62)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Sökande: Republiken Polen (ombud: B. Majczyna)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 19 september 2016, statligt stöd SA.44351 (2016/C) (ex 2016/NN) – Polen – Polsk skatt inom detaljsektorn, delgivet under nummer C(2016) 5596, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Felaktig kvalificering av den polska skatten inom detaljsektorn som statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF, vilket beror på att kommissionen gjort en uppenbart felaktig bedömning av selektivitetsvillkoret
 - Den polska skatten inom detaljsektorn kan inte vid en första anblick anses vara selektiv, eftersom strukturen inte medger något undantag från skattens egna referenssystem. De progressiva skattenivåerna utgör en del av skattens referenssystem.
 - Även om det antas att de båda progressiva skattenivåerna inte utgör en del av referenssystemet för den polska skatten inom detaljsektorn, anser sökanden att delen i referenssystemet i vart fall är den mest använda, enda skattenivån. De progressiva skattenivåerna utgör i vart fall inte något undantag från vinsten hos vissa företag vilka, utifrån målsättningen med skatten, befinner sig i en situation som i rättsligt och faktiskt hänseende är jämförbar med situationen för andra företag.
 - De progressiva skattenivåerna och tröskelvärdet för beskattningsunderlaget avseende den polska skatten inom detaljsektorn är i vart fall förenliga med proportionalitetsprincipen.
2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 13.1 i rådets förordning (EU) 2015/1589 av den 13 juli 2015 om genomförandebestämmelser för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt samt åsidosättande av proportionalitetsprincipen, i och med att kommissionen förordnat att den progressiva skalan för den polska skatten inom detaljsektorn tills vidare och med omedelbar verkan inte får tillämpas
 - Det saknades anledning att förordna om inhibition, i och med att det är synnerligen oklart om den polska skatten inom detaljsektorn är att anse som selektiv.

- Det saknades anledning att förordna om inhibition, eftersom kommissionen inte styrkt tillräckligt negativa verkningar av den polska skatten inom detaljsektorn.

3. Tredje grunden: Bristfällig och otillräcklig motivering av det angripna beslutet

- Kommissionen har inte motiverat det angripna beslutet på ett tillbörligt och tillräckligt sätt när det gäller bedömningen av selektivitetsvillkoret beträffande den polska skatten inom detaljsektorn.
- Kommissionen har inte motiverat det angripna beslutet på ett tillbörligt och tillräckligt sätt när det gäller beslutet att den progressiva skalan för den polska skatten inom detaljsektorn tills vidare och med omedelbar verkan inte får tillämpas.

Talan väckt den 24 november 2016 – Alex mot kommissionen

(Mål T-841/16)

(2017/C 030/63)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Alex SCI (Bayonne, Frankrike) (ombud: advokaten J. Fouchet)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut av den 21 september 2016, och
- förklara att de stöd som betalats ut till CABAB av Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf), franska staten, Aquitaines regionalförsamling och Pyrénées Atlantiques generalförsamling är rättsstridiga och oförenliga med den inre marknaden,

och följaktligen

- förplikta franska staten liksom Aquitaines regionalförsamling och Pyrénées Atlantiques generalförsamling, subnationella statliga enheter, samt Eruf att återkräva de stöd som rättsstridigt betalats ut, jämte lagstadgad ränta från den tidpunkt då stödet ställdes till förfogande, och
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta samtliga rättegångskostnader, inklusive 5 000 euro i advokatkostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Kommissionens beslut är internt rättsstridigt.
 2. Andra grunden: Ingen information har lämnats om vilka medel som anslagits till projektet "Technocité", som Eruf, franska staten, Aquitaines regionalförsamling och Pyrénées Atlantiques generalförsamling driver till förmån för Communauté d'agglomération Côte Basque-Adour (CABAB).
 3. Tredje grunden: Finansieringen är oförenlig med den inre marknaden.
 4. Fjärde grunden: Villkoren för anslag av medlen har inte tillämpats.
-

Talan väckt den 7 december 2016 – Fertisac mot Echa**(Mål T-855/16)**

(2017/C 030/64)

Rättegångsspråk: spanska

Parter*Sökande:* Fertisac, S.L. (Atarfe, Spanien) (ombud: advokaten J. Gómez Rodríguez)*Svarande:* Europeiska kemikaliemyndigheten (Echa)**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Echa:s beslut nr SME (2016) 5150, av den 15 november 2016, genom vilket det fastställs att FERTISAC S. L. inte uppfyller villkoren för att åtnjuta den avgiftsminskning som fastställts för medelstora företag och att nämnda företag ska erlägga en administrativ avgift,
- ogiltigförklara faktura nr 10060160 från Echa av den 15 november 2016 avseende ett belopp som motsvarar skillnaden mellan den avgift som FERTISAC S.L. betalat och den avgift som stora företag ska betala, och som utfärdats på grundval av Echa:s beslut nr SME (2016) 5150,
- ogiltigförklara faktura nr 10060161 från Echa av den 15 november 2016, genom vilken den administrativa avgiften enligt Echa:s beslut nr SME (2016) 5150,
- förplikta Europeiska kemikaliemyndigheten (Echa) att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Felaktig klassificering av FERTISAC S.L. såsom stort företag.

- Sökanden gör gällande att enligt artikel 2.1 i bilagan till kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (EUT L 124, s. 36) utgörs kategorin mikroföretag samt små och medelstora företag (SMF-kategorin) av företag som sysselsätter färre än 250 personer och vars årsomsättning inte överstiger 50 miljoner euro eller vars balansomslutning inte överstiger 43 miljoner euro per år.

Klassificeringen av ett företag såsom ett litet eller medelstort företag görs med beaktande av två tröskelvärden. Det räcker inte att överstiga ett av de båda tröskelvärdena (såsom följer av Echa:s beslut då endast ett av tröskelvärdena anges däri, nämligen årsomsättningen) och bortse från det första kriteriet, det vill säga antalet personer som tydligt åtskiljs genom konjunktionen "och". FERTISAC S.L. har inte vid något tillfälle sysselsatt fler än 250 personer.

2. Andra grunden: Svarandens felaktiga bedömning av rekommendation 2003/361/EG.

- Sökanden gör härvid gällande att man vid bedömningen av dess storlek endast ska beakta de uppgifter som sökanden och de företag som sökanden samarbetar med har lämnat. Sökanden ingår inte i någon företagskoncern. De tillämpningsföreskrifter som används vid definitionen av ett litet eller ett medelstort företag, som kommissionen har publicerat, bekräftar den tolkningen. Dessutom hänvisas det till rekommendation 2003/361/EG för definitionen av små och medelstora företag i såväl artikel 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG (EUT L 396, s. 1), som skäl 9 och artikel 2 i kommissionens förordning (EG) nr 340/2008 av den 16 april 2008 om de avgifter som ska betalas till Europeiska kemikaliemyndigheten enligt förordning (EG) nr 1907/2006.

Talan väckt den 7 december 2016 – Fútbol Club Barcelona mot kommissionen**(Mål T-865/16)**

(2017/C 030/65)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Fútbol Club Barcelona (Barcelona, Spanien) (ombud: advokaterna J. Roca Sagarra, J. del Saz Cordero, R. Vallina Hoset och A. Selles Marco)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- i första hand, ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut av den 4 juli 2016 om statligt stöd SA.29769 (2013) (f.d. 2013/NN), som Konungariket Spanien beviljat vissa fotbollsklubbar, eller
- i andra hand, ogiltigförklara artiklarna 4 och 5 i det beslutet, samt
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Första grunden: Det överklagade beslutet strider mot artikel 49 FEUF jämförd med artiklarna 107 och 108 FEUF samt mot artikel 16 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (stadgan) genom att hela resonemanget i det överklagade beslutet grundar sig på en nationell lagstiftning som inskränker etableringsfriheten.
2. Andra grunden: Det överklagade beslutet strider mot artikel 107.1 FEUF, eftersom kommissionen där i) inte prövat de tillämpliga avdragen utifrån skattetyper för varje typ och enhet, ii) inte agerat opartiskt och sökt efter bevis för respektive sida, och följaktligen iii) rättsstridigt funnit att föreligger ett gynnande i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF.
3. Tredje grunden: Det överklagade beslutet strider mot i) principen om skydd för berättigade förväntningar, genom att ålägga staten att återkräva det påstådda stödet, med tanke på att FC Barcelona mot bakgrund av de spanska myndigheternas agerande och förfarandets tidsutdräkt med fog kunde förvänta sig att de skattebestämmelserna den var underkastad var rättsenliga, och ii) det grundläggande kravet på rättssäkerhet.
4. Fjärde grunden: Det överklagade beslutet strider mot artikel 107.1 FEUF, genom att det inte beaktar att stödet är motiverat med hänsyn till skattesystemet inre sammanhang.
5. Femte grunden: Det överklagade beslutet strider mot artikel 108.1 FEUF och artiklarna 21 och 23 i rådets förordning (EU) 2015/1589 av den 13 juli 2015 om genomförandebestämmelser för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUT L 248, 2015, s. 9), genom att kommissionen där beslutar att ett existerande stöd ska återkrävas och inte respekterar tillvägagångssättet för den typen av stöd.

Talan väckt den 11 december 2016 – QI m.fl. mot kommissionen och ECB**(Mål T-868/16)**

(2017/C 030/66)

*Rättegångsspråk: engelska***Parter***Sökande:* QI (Aten, Grekland) och 15 andra sökande (ombud: advokaterna S. Pappas och I. Ioannidis)*Svarande:* Europeiska kommissionen, Europeiska centralbanken**Yrkanden**

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- förplikta Europeiska unionen och/eller Europeiska centralbankssystemet (ESCB) att utge de belopp som anges i ansökan, vilka motsvarar den förlust som sökandena har åsamkats till följd av nämnda organs rättstridiga deltagande i omläggningen av den grekiska statsskulden då senare antagna klausuler om kollektivt handlande aktiverades,
- i andra hand förplikta EU och eller Europeiska centralbanken (ECB) att till sökandena utge de belopp som anges i ansökan, vilka motsvarar den förlust som sökandena har åsamkats till följd av att kreditorerna i Greklands offentliga sektor rättstridigt nekades delta i omläggningen av den grekiska statsskulden,
- under alla omständigheter förplikta ECB att kompensera sökandena för den förlust som har åsamkats varje sökande individuellt och som är hänförlig till att ESCB rättstridigt uteslöts från omläggningen av den grekiska statsskulden, och
- förplikta ECB och/eller EU att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Första grunden avser att EU och/eller ECB och ESCB agerade utanför sina befogenheter (*ultra vires*) och att deras handlingar strider mot artiklarna 120 FEUF – 127 FEUF och artikel 352.1 FEUF.
2. Andra grunden avser att ECB:s och ECBS:s handlingar och särskilt den omständigheten att ESCB uteslöts från skuldomläggningen strider mot artikel 123 FEUF.
3. Tredje grunden avser att EU och/eller ECB, s och ESCB:s handlingar kränker sökandenas egendomsrätt enligt artikel 17 i stadgan om de grundläggande rättigheterna.
4. Fjärde grunden avser att EU:s och/eller ESB och ESCB:s handlingar kränker den fria rörligheten för kapital i artikel 63 FEUF.
5. Femte grunden avser att EU:s och/eller ECB:s och ESCB:s handlingar åsidosätter sökandenas rätt till likhet inför lagen i artikel 20 i stadgan om de grundläggande rättigheterna.

Överklagande ingett den 9 december 2016 – repowermap mot EUIPO – Repower (REPOWER)**(Mål T-872/16)**

(2017/C 030/67)

*Överklagandet är avfattat på franska***Parter***Klagande:* repowermap.org (Bern, Schweiz) (ombud: advokaten P. González-Bueno Catalán de Ocón)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Repower AG (Brusio, Schweiz)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: Internationell registrering som designerar Europeiska unionen av ordmärket "REPOWER" – Internationell registrering som designerar Europeiska unionen nr 1 020 351

Förfarande vid EUIPO: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Andra beslut (efter tillbakakallande) meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 26 september 2016 i ärende R 2311/2014-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- omformulera det angripna beslutet genom att ogiltigförklara det omtvistade varumärket för alla varor och tjänster som inte ogiltigförklarats genom det omtvistade beslutet, med undantag för förpackning och lagring av varor (klass 39), anordnande av resor (klass 39) och brandsläckare (klass 9), och
- förplikta EUIPO och Repower AG att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 7.1 c i förordning nr 207/2009.
 - Åsidosättande av artikel 7.1 b i förordning nr 207/2009.
 - Åsidosättande av artikel 75 i förordning nr 207/2009 jämfört med artikel 296 FEUF.
-

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

SV